PROBLEMAS DE QUÍMICA DE 2.º DE BACHARELATO

Exemplo de uso da folla de cálculo: «QuimicaBachGal.ods»

Comezo

Ao abrir a folla de cálculo, mostrarase unha alerta de seguridade. Prema sobre o botón Activar macros. Para ir ao índice pode elixir unha destas opcións:

- Prema sobre a pestana i Índice situada na parte inferior.
- Pulse a tecla [Ctrl] mentres preme sobre a cela <u>Índice</u> situada na parte superior dereita.

Para ver a axuda pode elixir unha destas opcións:

- Prema sobre a pestana Axuda situada na parte inferior.
- Pulse a tecla [Ctrl] mentres preme sobre a cela Axuda situada na parte superior dereita.

• Teclado e rato

Teclas		Abreviatura
Aceptar	[←] ([Intro] o [Enter] o Entrar])	[←]
Borrar á dereita	[Supr] (o [Del] o [Delete])	[Supr]
Borrar á esquerda	[⊲] [←] o [Backspace])	[🖾]
Espazador	[Esp]	[Esp]
Frecha abaixo	$[\downarrow]$	$[ar{\downarrow}]$
Maiúscula	[�] o ([Shift] o [Mayús])	[4]
Tabulador	$\left[\stackrel{\longleftarrow}{\rightarrow} \right]$ (o [Tab] o [tabulador])	[⊬]

Teclas simples

Aceptar	[←]	[←]
Cela seguinte	[K]]	[⊬]

Combinación de teclas	Presione a la vez las teclas:	Abreviatura
Cela anterior	[�] e [≒]	
Copiar	[Ctrl] e [C]	([Ctrl]+[C])
Pegar	[Ctrl] e [V]	([Ctrl]+[V])
Pegar sen formato (menú)	[Ctrl], [♠] e [V]	([Ctrl]+[Alt]+[V])
Pegar sen formato (rápido)	[Ctrl], [Alt], [♠] e [V]	$([Ctrl]+[Alt]+[\Delta]+[V])$

Punto multiplicación $[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$ e [3] $([\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}] + [\mbox{\ensuremath{\triangle}}]]$ Subíndice $[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$ e [], {número o signo} e {[Esp], [\mathrighta]] o [\mathrighta]} $([\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}] + n.° + [\mathrighta]]$ Superíndice $[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$ e [$[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$ o [$[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$ o [$[\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}]$] $([\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}] + n.° + [\mathrighta]]$)Ver opcións[Alt] e [$\mbox{\ensuremath{\triangle}}]$ $([\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}] + [\mbox{\ensuremath{\triangle}}]$)Limpar formato[Ctrl] e [M] $([\mbox{\ensuremath{$\triangle$}}] + [\mbox{\ensuremath{\triangle}}]$)

Rato

Seleccionar Premer dúas veces (dobre clic)

Teclado e rato

Seguir ligazón (na folla cálculo) [Ctrl] e premer

Datos

Para borrar os datos pode elixir unha destas opcións:

- Datos, instrucións e enunciado:
 - 1. Prema sobre o menú: Editar \rightarrow Seleccionar \rightarrow Seleccionar celas desprotexidas
 - 2. Pulse a tecla Supr.
- Tódolos datos:
 - 1. Prema sobre calquera cela de datos:
 - 2. Prema sobre o botón Borrar datos
 - 3. No diálogo «Borrar os datos desta folla?», prema sobre o botón Aceptar.

Só algúns dos datos:

- 1. Seleccione co rato unha área na que se atopen os datos que desexa borrar.
- 2. Prema sobre o botón Borrar datos
- 3. No diálogo «Borrar os datos no intervalo seleccionado?», prema sobre o botón Aceptar.

Para elixir unha opción siga estes pasos:

- 1. Prema sobre a cela:
- Prema sobre a frecha para ver la lista despregable.
- 3. Desprácese pola lista e elixa unha opción.

Para anotar unha cantidade:

Prema sobre unha cela: , e escriba nela a cantidade.

Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,00E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1).

Para poñer un valor en notación científica pode elixir unha destas opcións:

- Escriba o número en formato científico 0,0E-0 da folla de cálculo.
- Escriba o número en formato habitual 0.0·10⁻⁰.
- Seleccione o valor noutro documento, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo ($[Ctrl]+[Alt]+[\Delta]+[V]$).

Exemplos de escritura en formato científico:

Escriba: Na cela aparecerá:

Folla de cálculo: 3E-9

3,00[♠][3]10[♠]^-[Esp][\bowtie][♠]^9[\leftarrow]

3,00E-09 $3.00 \cdot 10^{-9}$

(Despois do signo – pulse o espazador [Esp]. Pulse a tecla [∞] para borrar o espazo). Se ese número xa estaba nun documento, pode copiar e pegar seguindo estes pasos:

1. Seleccióneo: prema sobre o principio do número e arrastre o rato ata o final ou dobre clic ou [Ctrl]+[C]

2. Cópieo: menú Editar → Copiar 3. Prema sobre a cela:

4. Pégueo: menú Editar \rightarrow Pegado especial \rightarrow Pegar texto sen formato ou [Ctrl]+[Alt]+[\triangle]+[V]

• Fórmulas químicas

Formato habitual:

Cando teña que escribir unha fórmula química, pode facelo sen subíndices nin superíndices.

Pero pode escribir fórmulas químicas nas celas de cor branca e bordo verde, indicando os subíndices con «_» e os superíndices con «^». Ten que escribir o símbolo [_] ou [^] antes de cada carácter.

Se ten instalada a fonte Linux Libertine G ou Linux Biolinum G os superíndices dispóñense sobre os subíndices como en SO₄²⁻. Noutras fontes o aspecto non é tan bo: SO₄²⁻.

Desde a versión 5 de LibreOffice os subíndices e superíndices substitúense mentres se escribe.

Para escribir a fórmula do ión sulfato SO₄²:

1. Escriba:

2. Pulse o espazador. (e a fórmula cambia a SO₄).

3. Borre o espazo.

4. Siga escribindo:

5. Pulse o espazador (e a fórmula cambia a SO₄).

6. Borre o espazo.

7. Siga escribindo:

8. Pulse a tecla $[\leftarrow]$ (ou [≒]).

SO₄²⁻ SO $4[Esp][\propto]^2[Esp][\propto]^-[\leftarrow]$ C_4H_{10}

• Como pegar o enunciado na folla de cálculo

Se o enunciado foi copiado da pestana de exemplos da mesma folla, só necesita pegalo, premendo ao tempo nas teclas Ctrl e V. Para pegar doutra orixe:

- 1. Prema dúas veces (dobre clic) sobre a cela situada baixo a etiqueta «Problema» da folla de cálculo. Selecciónea:
 - Ou pulsando ao tempo as teclas [Ctrl], [4] e [Esp]
 - Ou ben, premendo sobre o menú: Editar → Seleccionar todo
- 2. Pégueo, premendo ao tempo as teclas [Ctrl], [Alt], [♠] e [V].

No caso que desaparecese o formato da cela onde vai o enunciado, copie calquera outro enunciado da folla de cálculo e pégueo nela.

Tipos de problemas

Na páxina indice, aparecen as ligazóns ás follas cos tipos de problemas que pode resolver.

Para ir a algún deles, manteña pulsada a tecla Ctrl mentres fai clic co rato no Tema que contén o tipo de problemas desexado, ou faga clic co rato na pestana inferior correspondente.

O nome da pestana de cada tipo de problemas está na columna de **Pestana** na páxina indice.

Outros cálculos

Nalgunhas follas aparecen unhas celas baixo o epígrafe: OUTROS CÁLCULOS.

Nela pódense escribir fórmulas para facer cálculos.

Para poñer unha fórmula nunha cela, hai que empezar escribindo «=» e logo poñer símbolos de operacións («+», «-» «*» ou «/») e premer sobre as celas coas que operar.

Por exemplo, para que a cela A3 faga a suma entre os números qua hai nas celas A1 e B1:

- 1. **Seleccione a cela** na que queres introducir a fórmula.
- 2. Escriba un signo igual (=) na cela. Isto indica a LibreOffice que o que segue é unha fórmula.
- 3. Agora pode seguir de calquera destas maneiras:
 - Prema sobre a cela A1. Escriba «+». Prema sobre a cela B1.
 - Ou, escriba fórmula. Para sumar as dúas celas, escriba "=A1+B1", onde "A1" e "B1" son as coordenadas das celas que quere sumar.
- 4. **Prema a tecla Enter** (ou Intro ou ←) para completar a entrada.

A cela mostrará agora o resultado da fórmula.

Pode usar unha variedade de funcións matemáticas para as fórmulas, como SUM para sumar, RAÍZC para calcular a raíz cadrada, e así sucesivamente. Consulte a axuda de LibreOffice para obter unha lista completa das funcións dispoñibles.

Cando a cela que contén o dato está en formato científico, como 6,67·10⁻¹¹, ten que empregar a función

AVALOR, para que o transforme nun número. Por exemplo, a fórmula para calcular $v = \sqrt{\frac{G \cdot M}{r}}$, vendo

que os datos atópanse nas celas do cadro (e que r é a suma: R + h), sería:

=RAÍZC(AVALOR(J8)*J2/(J3+J6))

	Н	I	J	K
2	Masa	<i>M</i> =	5,97E+24	kg
3	Raio	<i>R</i> =	6,37E+06	m
4				
5	Masa	<i>m</i> =		kg
6	Altura	h =	693 000	m
7				
8	Constante da gravitación	<i>G</i> =	6,67·10 ⁻¹¹	N⋅m²/kg²

A cela onde escribise a fórmula, por exemplo H22, mostraría o resultado: 7508,53966609457. Para obter un aspecto mellor podería empregar a función: NUMFORMA. Se noutra cela, por exemplo J22, escribe a función: =NUMFORMA(H22), o que vería en J22 sería: 7,51·103.

Na pestana «Introd» ten máis información das funcións exclusivas que pode empregar. Para velas faga clic en funcións.

Exemplos

Na columna da dereita da páxina indice, aparecen as ligazóns ás follas que conteñen copias dos datos dos problemas dos tipos que pode resolver. Se quere consultalos, manteña pulsada a tecla Ctrl mentres preme sobre a ligazón Tema que contén o tipo de problemas desexado, ou prema sobre a pestana inferior correspondente.

Note que as follas con exemplos comezan todas pola letra D, dende 🔒 D_Formula ata 🔒 D_Electrol.

Outros consellos

Faga unha copia de seguridade da folla de cálculo.

Nunca pegue ([Ctrl]+[V]) nunha cela de cor laranxa.

En vez diso, pegue sen formato:

menú Editar \rightarrow Pegado especial \rightarrow Pegar texto sen formato ou [Ctrl], [Alt] e [V].

Se xa o fixo, probe a desfacelo pulsando á vez as teclas [Ctrl] e [Z].

Se iso non vai, recupere desde a copia de seguridade ou descárguea de novo.

Se cambiou o aspecto dunha cela que era de cor branca e bordo azul probe a pulsar á vez as teclas [Ctrl] e [M].

Si iso non funciona, prema sobre outra cela que estea ben, e cópiea pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. Prema sobre a cela que cambiou de aspecto e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt] e [V], e, en Preconfiguracións, prema sobre «Formatos só»

Pódense resolver exercicios dos seguintes temas:

Cálculos elementais Fórmula empírica e molecular

Disolucións

Estequiometría: cálculos en reaccións químicas

Termoquímica Lei de Hess

Calorimetría

Equilibrio químico Equilibrio en fase gas

Equilibrio ácido-base

Equilibrio de solubilidade

Oxidación redución Reaccións redox

Electrólise

Fórmula empírica e molecular

Nesta pestana pódense resolver exercicios da determinación da fórmula empírica e molecular dunha substancia. Débense indicar os elementos que a forman e proporcionarlle os datos para a análise elemental, tales como masa, porcentaxe ou cantidade. Estes datos poden ser dos elementos ou dos compostos que forman na combustión, tipicamente CO_2 e H_2O . Para o cálculo da masa molar, pódense dar datos do gas (volume, densidade absoluta ou relativa), ou propiedades coligativas das disolucións (presión osmótica, descenso crioscópico ou aumento ebulloscópico).

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, móstranse:

- Para cada un dos elementos: masa na mostra, masa e cantidade nun mol de composto e a relación entre as cantidades.
- Fórmulas empírica e molecular.
- Masa molar deducida da fórmula e a calculada a partir dos datos.

Pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Determina:

- a) A fórmula empírica.
- b) A fórmula molecular dun composto orgánico que contén carbono, hidróxeno e osíxeno, sabendo que, en estado de vapor, 2 g de composto, recollidos sobre auga a 715 mm de Hg e 40 °C ocupan un volume de 800 mL Ao queimar completamente 5 g de composto obtéñense 11, 9 g de dióxido de carbono e 6,1 g de auga.

Dato: Presión de vapor de auga a 40 °C = 55 mm Hg. R = 0.082 atm·L/(mol·K)

(P.A.U. xuño 99)

Rta.: a) e b) C₄H₁₀O

Borre os datos.

	Análise elemental										
Elem.		Composto			Cálculo da m	asa molar					
				↓ clic							

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[ム]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En DATOS, elixa a opción «Masa», na cela situada debaixo de «Análise elemental».

Prema na tecla [\leftrightarrows] e atoparase na cela situada debaixo da etiqueta «Elem.». Escriba os símbolos dos elementos C [\downarrow] H [\hookleftarrow] O [\hookleftarrow]. Na columna seguinte escriba os valores das masas dos compostos. Na terceira columna, escriba as fórmulas químicas dos compostos obtidos na combustión. Na última cela da columna «Masa», escriba o valor (5) da masa da mostra.

Prema na cela de color laranxa debaixo da etiqueta «

clic» e elixa a opción «Volume». Nas celas de cor branca debaixo de «Gas», escriba os valores das magnitudes, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Análise elemental							
Elem.	Masa		Composto	Cálculo da masa molar			
С	11,9	g	CO_2		Gas		
Н	6,1	g	H_2O	Volume	800 mL		

O			Temperatura	40	$^{\circ}$ C
			Presión	660	mmHg
			Masa	2	g
Mostra	5	g			

En RESULTADOS móstranse as fórmulas empírica e molecular, que coinciden neste exercicio, e os valores da masa molar calculados a partir da fórmula e dos datos, neste caso o volume do gas.

g	g/mol	mol/mol	relación		
3,25	48,1	4,00	4,04		
0,683	10,1	10,0	10,1		
1,07	15,8	0,989	1,00		
5,00					
	empírica	molecular			
Fórmula	$C_4H_{10}O$	$C_4H_{10}O$			
	Masa molar	74,1 g/m	ol		
a pa	rtir dos datosª:	74,0 g/m	ol		
^a Volume gas					
	3,25 0,683 1,07 5,00 Fórmula	$3,25$ $48,1$ $0,683$ $10,1$ $1,07$ $15,8$ $5,00$ empírica Fórmula $C_4H_{10}O$ Masa molar a partir dos datos ^a :	3,25 $48,1$ $4,00$ $0,683$ $10,1$ $10,0$ $1,07$ $15,8$ $0,989$		

2. A nicotina é un líquido completamente miscible en auga a temperaturas inferiores a 60 °C. Unha disolución de 1,921 g de nicotina en 48,92 g de auga conxela –0,450 °C. A nicotina contén 74,03 % de C; 8,70 % de H e o resto é N. Cal é a fórmula molecular da nicotina?¹

Rta.: $C_{10}H_{14}N_2$

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En DATOS, elixa a opción «Porcentaxe», na cela situada debaixo de «Análise elemental».

Na columna coa etiqueta «Elem.», escriba os símbolos dos elementos. Na columna seguinte escriba os valores das porcentaxes dos elementos.

Prema na cela de color laranxa debaixo da etiqueta «↓ clic» e elixa a opción «∆t». Escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca debaixo de «Disolución», e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Suponse que o valor da constante crioscópica é unha dato. Na folla de cálculo, en REFERENCIAS, móstranse os valores de algúns disolventes habituais.

	Análise elemental									
Elem.	Porcentaxe		Composto	Cálculo da masa molar						
С	74,03	%			Disolución					
Н	8,7	%		Δt	0,45	$_{\mathbb{C}}$				
N				Constante	1,86	K·kg/mol				
				m disolvente	48,92	g				
				m soluto	1,92	g				

En RESULTADOS, se mostran os cálculos parciais para cada un dos elementos: masa na mostra, masa e cantidade nun mol de composto e a relación entre as cantidades. Móstranse as fórmulas empírica e molecu-

lar, e os valores da masa molar calculados a partir da fórmula e a partir dos datos, neste caso o descenso da temperatura de conxelación.

temperatura de conneidere	-11.						
Elementos	%	g/mol	mol/mol	relación			
С	74,0	120	10,0	5,00			
Н	8,70	14,1	14,0	7,00			
N	17,3	28,0	2,00	1,00			
_							
Mostra	100						
		empírica	molecular				
	Fórmula	C_5H_7N	$C_{10}H_{14}N_2$				
		Masa molar	162 g/n	nol			
	a pa	a partir dos datos ^a : 162 g/mol					
	ª∆t disolución						

Disolucións

Nesta pestana pódense resolver exercicios para o cálculo de:

- A masa de soluto necesaria para preparar unha disolución dunha concentración dada.
- O volume necesario dunha disolución concentrada para prepara unha disolución máis diluída.
- A concentración dunha disolución a partir da masa, volume e densidade.

Débese <u>escribir a fórmula química</u> do soluto, pero non é necesario para o disolvente no caso da auga. Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS se mostran as masas de soluto, disolvente e disolución e as concentracións (porcentaxe, concentración en masa (g/dm³), concentración (mol/dm³), molalidade (mol/kg) e fracción molar) das disolucións orixinal, e diluída se é o caso. Cando ten os datos axeitados, determina o volume necesario de disolución concentrada para prepara a disolución diluída.

Pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

 Indique o material, procedemento detallado e cálculos correspondentes necesarios para preparar no laboratorio 250 cm³ dunha disolución de cloruro de sodio de concentración 0,50 mol/dm³ a partir do produto sólido puro.

(P.A.U. xuño 09)

Rta.: m = 7,3 g NaCl

Borre os datos.

			Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)		Disolución			
Fórmula?		orixinal (D₁)			
Disolvente (d)					
H ₂ O		diluída (D2)			

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado. Escriba a fórmula do cloruro de sodio na cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Soluto (s)». Para a disolución orixinal, escriba na cela de cor branca o valor do volume (250) e elixa a unide (cm³) na cela de cor laranxa debaixo de «Volume». Escriba na cela de cor branca debaixo de «Concentración» o valor da mesma (0,5) e a etiqueta cambiará a «mol/dm³». Se non elixe as unidades de concentración, a folla supón que son mol/dm³. Pero pode elixilas se o desexa,

					Volume	mol/dm³	Densidade
	Soluto (s)			Disolución	cm ³		
	NaCl			orixinal (D₁)	250	0,5	
Α.	1 1 , /	, Dr	CITTAL	,			

A masa de soluto móstrase en RESULTADOS.

		Masa	Porcentaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade Fracc. molar
		g	g/100 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d) mol/mol(D)
D_1	s: NaCl	7,31		29,2	0,500	

- 2. Nunha botella de ácido clorhídrico concentrado figuran os seguintes datos: 36% en masa de HCl e densidade 1,18 g/mL. Calcula:
 - a) A concentración e o volume deste ácido concentrado que se necesita para preparar un litro da disolución de concentración 2 mol/dm³.

(P.A.U. xuño 16)

Rta.: a) [HCl] = 12 mol/dm^3 ; $V = 0.17 \text{ dm}^3$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do ácido clorhídrico na cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Soluto (s)». Para a disolución orixinal, <u>elixa</u> a opción «% masa soluto» debaixo de «Concentración», e escriba na cela de abaixo o seu valor (36).

Debaixo de «Densidade» elixa a opción «g/mL», e escriba na cela de abaixo o seu valor (1,18). Para a disolución diluída, elixa a unidade (mol/dm³) debaixo de «Concentración», e escriba na cela de abaixo o seu valor (2). Nas celas da esquerda elixa a unidade (L) e escriba debaixo o seu valor (1).

					Volume	Concentración	Densidade	
	Soluto (s)			Disolución		% masa soluto	g/mL	
	HCl			orixinal (D₁)		36	1,18	
·	Disolvente (d)				L	mol/dm³		
	H₂O			diluída (D2)	1	2		

En RESULTADOS móstranse: a concentración (11,7), debaixo de «Concentración mol/dm³(D)», e o volume que se necesita (172 cm³), debaixo de «D₁ necesario para preparar D₂»

			Masa	Porcentaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade	Fracc. molar
			g	g/100 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
Ι) ₁	s: HCl		36,0 %	425	11,7	15,4	0,217
		d: H ₂ O						0,783
Ι	O_2	s: HCl	72,9		72,9	2,00		
		d: H ₂ O						
		Disolución (D ₂)						
				Di	solución (D2)	D ₁ necesar	io para prepai	rar D ₂
		Volume			$1,00\cdot10^3$ c	em³	172 (cm³

- 3. Tense un litro dunha disolución de ácido sulfúrico do 98 % de riqueza e densidade 1,84 g/cm³. Calcula:
 - a) A concentración molar.
 - b) A molalidade.
 - c) O volume desa disolución de ácido sulfúrico necesario para preparar 100 cm³ doutra disolución do 20 % e densidade 1,14 g/cm³.

(P.A.U. xuño 01)

Rta.: a) $[H_2SO_4] = 18.4 \text{ mol/dm}^3$; b) $m = 5.10^2 \text{ mol/kg d}$; c) $V = 12.6 \text{ cm}^3$

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do ácido sulfúrico na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». Elixa as unidades (L, % masa s e g/cm³) nas celas de cor laranxa situada á dereita de «Disolución» e escriba os valores (1, 98 e 1,84) das magnitudes nas celas debaixo delas. Non é necesario elixir as unidades da disolución diluída se son as mesmas que as da orixinal. Elixa a unidade (cm³) de volume da disolución diluída e escriba os valores (100, 20 e 1,14) das magnitudes nas celas correspondentes.

			Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)		Disolución	L	% masa soluto	g/cm³
H2SO4		orixinal (D₁)	1	98	1,84
Disolvente (d)			cm ³		
H₂O		diluída (D₂)	100	20	1,14

A concentración (18,4) móstrase debaixo de «Concentración mol/dm³(D)» en RESULTADOS, e a molalidade (500) a súa dereita, e o volume que se necesita (12,6 cm³) debaixo de «D₁ necesario para preparar D₂»

		Masa Poro	entaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade	Fracc. molar
		g g/10	0 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	
D_1	s: H ₂ SO ₄	$1,80\cdot10^{3}$	98,0 %	1,80·10³	18,4	500	0,900
	d: H ₂ O	36,8					0,1000
	Disolución (D ₁)	$1,84 \cdot 10^3$					
D_2	s: H ₂ SO ₄	22,8	20,0 %	228	2,32	2,55	0,0439
	d: H ₂ O	91,2					0,956
	Disolución (D ₂)	114					
	Disolı	ıción (D₁)	Di	solución (D2)	D ₁ nec	esario para prepara	$\mathrm{nr}\ \mathrm{D}_{\mathrm{2}}$
	Volume	$1,00 \cdot 10^3 \text{ cm}^3$		100 c	em³	12,6 cm³	

- Mestúranse 6,27 gramos de FeSO₄·7H₂O con 85 gramos de auga. Determine a concentración da disolución resultante en:
 - a) % en masa de FeSO₄ anhidro.
 - b) Fracción molar do FeSO₄ anhidro e fracción molar da auga.

(P.A.U. Set. 05)

Rta.: a) %(FeSO₄) = 3,75%; b) x(FeSO₄) =0,0046; x(H₂O) = 0,995

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do hidrato na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». Elixa a unidade (g) na cela de cor laranxa situada á dereita de «Soluto (s)» e escriba os valores (6,27 e 85) das masas nas celas debaixo dela. Non é necesario elixir a unidade do disolvente se é a mesma que a do soluto.

	Masa			Densidade	
Soluto (s)	g		Disolución		
FeSO4·7H2O	2O 6,27		orixinal (D1)		
Disolvente (d)					
H ₂ O	85		diluída (D₂)		

En RESULTADOS móstranse: o % en masa (3,75 %), debaixo de «Porcentaxe», e as fraccións molares (0,00460 e 0,995), debaixo de «Fracc. molar».

	Masa Porcentaxe		Conc. masa	Concentración Molalida		Fracc. molar
	g g/	100 g (D)	g/dm³(D)	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
D ₁ s: FeSO ₄	3,43	3,75 %			0,265	0,00460
d: H ₂ O	87,8					0,995

- 5. Disólvense 22,5 g de hidróxido de sodio en 50,0 cm³ de auga destilada a 4 °C. A densidade da disolución é de 1 340 kg/m³. Calcula a composición da solución en:
 - a) g/dm³ (concentración en masa).
 - b) Tanto por cento en masa.
 - c) mol/dm³ (concentración).
 - d) Molalidade.

Rta.: a) 416 g/L; b) 31,0 %; c) 10,4 mol/L; d) 11,2 mol/kg

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do hidróxido de sodio na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». <u>Elixa</u> a unidade (g) na cela de cor laranxa situada á dereita de «Soluto (s)» e escriba o valor (22,5) da masa na cela debaixo dela. Debaixo, elixa a unidade (cm³) e escriba debaixo o seu valor (50). Á súa dereita

elixa a unidade (g/cm³) de densidade e escriba debaixo o seu valor (1). Aínda que o dato é a temperatura, dáse por suposto que é para empregar o valor da densidade máxima da auga a 4 $^{\circ}$ C.

Á dereita da «Disolución orixinal (D_1)» escriba o valor da densidade (1340) e elixa a súa unidade (kg/m^3) na cela de color laranxa encima dela.

	Masa	Densidade		Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)	g		Disolución			kg/m³
NaOH	22,5		orixinal (D1)			1340
Disolvente (d)	cm³	g/cm³				
H ₂ O	50	1	diluída (D2)			
	Volume					

En RESULTADOS móstranse as respostas á cuestións.

		Masa	Porcentaxe Conc. masa		Concentración	Molalidade	Fracc. molar
	_	g	g/100 g (D)	g/dm³(D)	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
D_{1}	s: NaOH	22,5	31,0 %	416	10,4	11,3	0,169
	d: H ₂ O	50,0					0,831

Esteguiometría: cálculos en reaccións químicas

Nesta pestana pode resolver exercicios de reaccións químicas para calcular:

- Cantidade, masa, volume de gas ou disolución, concentración ou pH de reactivos ou produtos.
- Riqueza dun reactivo.
- Rendemento da reacción.
- Intensidade de corrente, tempo, masa depositada ou volume de gas desprendido en electrólises.

Tamén no caso de reactivo limitante.

As reaccións deben escribirse axustadas. Non é necesario escribir os coeficientes cando son 1.

Mentres a reacción non estea completa nin axustada ou, no caso de que algún dos compostos non estean ben formulados, verá unha mensaxe «Incorrecta!» á dereita da reacción, e outra mensaxe «A reacción non está axustada» na zona de RESULTADOS. Os resultados numéricos non serán correctos ata que a reacción non estea escrita correctamente e ben axustada.

Escriba a ecuación da reacción química axustada debaixo de «Reactivos →» deixando as celas máis estreitas para os coeficientes, e <u>escribindo as fórmulas</u> dos produtos debaixo de «Produtos».

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Para determinar a concentración dunha disolución de FeSO₄ realízase unha valoración redox na que 18,0 cm³ de disolución de KMnO₄ de concentración 0,020 mol/dm³ reaccionan con 20,0 cm³ da disolución de FeSO₄. A reacción que ten lugar é:

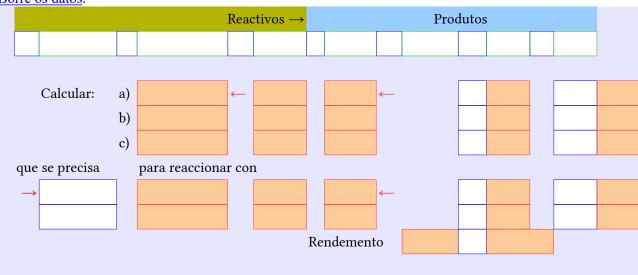
$$5 \text{ Fe}^{2+}(aq) + \text{MnO}_{4}(aq) + 8 \text{ H}^{+}(aq) \rightarrow 5 \text{ Fe}^{3+}(aq) + \text{Mn}^{2+}(aq) + 4 \text{ H}_{2}\text{O} (I)$$

- a) Calcula a concentración da disolución de FeSO₄.
- b) Nomea o material necesario e describe o procedemento experimental para realizar a valoración.

(A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: $[FeSO_4] = 0,090 \text{ mol/dm}^3$.

Borre os datos.

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. Escriba os ións e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular: a)», <u>elixa</u> a opción «concentración», prema na tecla $[\stackrel{\longleftarrow}{\hookrightarrow}]$ e elixa «disolución», volva a premer na tecla $[\stackrel{\longleftarrow}{\hookrightarrow}]$ e elixa «Fe²+». Na cela á dereita de «V =» escriba o valor do volume (20) prema na tecla $[\stackrel{\longleftarrow}{\hookrightarrow}]$ e elixa a unidade «cm³».

Escriba o valor do volume (18) da disolución de KMnO₄ na cela de cor branca situada debaixo de «que se precisa», pulse o tabulador e elixa a unidade (cm³), púlseo outra vez e elixa «disolución», volva a pulsar a tecla [\leftrightarrows] e elixa «Fe²+». Pulse outra vez para chegar á cela situada á dereita de «[MnŌ₄] =» e escriba nela o valor da súa concentración (0,02). Pulse a tecla [\leftrightarrows] e elixa a unidade «mol/dm³».

				I	Reactivos →	→ Produtos						
5	Fe2+		MnO4-	8	H+	5	Fe3+		Mn2+	4	H2O	
	Calcular:	a)	concentración		disolución		Fe ²⁺		V =	20	cm³	
		b)										
		c)										
qι	ie se precisa	l	para reaccionar	co	n							
	18		cm³		disolución		MnO ₄		$[MnO_4^-] =$	0,02	mol/dm³	
							Renden	nento				

En RESULTADOS móstrase o valor da concentración do ión ferro(II), que é a mesma que a de FeSO₄.:

a)
$$[Fe^{2+}] = 0.0900 \text{ mol/dm}^3 \text{ (D)}$$

Se preme sobre a cela de cor laranxa situada encima, e elixe a opción «10ⁿ», o resultado exprésase nas unidades nas que non aparezan potencias de 10:

a)
$$[Fe^{2+}] = 90,0 \text{ mmol/dm}^3 \text{ (D)}$$

2. Calcula:

- a) O pH dunha disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³.
- b) O pH dunha disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.
- c) O pH da disolución obtida ao mesturar 100 mL da disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³ con 25 mL da disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) pH = 12; b) pH = 1,7; c) pH = 11,6

<u>Borre os datos</u>. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

Elixa a opción pH nos tres apartados, a opción «disolución» nos apartados a) e b) pero «mestura» na c) e as fórmulas dos reactivos nos apartados a) e b), pero deixe en branco a substancia do apartado c).

Na cela de cor branca debaixo de «que se precisa», escriba os volumes (100 e 25) de ambos reactivos, elixa as súas unidades (cm³), elixa a opción «disolución» en ambos e elixa as fórmulas dos reactivos. Escriba as concentracións das disolucións (0,001 e 0,002) nas celas correspondentes e elixa as unidades (mol/dm³).

			uis siasia (Reactivos →	Produtos						ĺ	
	HCl		NaOH				NaCl		H_2O				
Ca	alcular:	a)	pН		disolución		NaOH						
		b)	рН		disolución		HCl						
	,	c)	рН		mestura			←					
que	se precisa		para reacciona	ar	con								
	100		cm³		disolución		NaOH		[NaOH] =	0,01	mol/dm³		_
	25		cm ³		disolución		HCl		[HCl] =	0,02	mol/dm³		

En RESULTADOS móstranse as cantidades que reaccionan e os pH de cada caso.

	HCl	+	NaOH		\rightarrow	NaCl +	H_2O
mol	$5,00\cdot10^{-4}$		$5,00\cdot10^{-4}$			$5,00 \cdot 10^{-4}$	$5,00 \cdot 10^{-4}$
				a)	pH(NaOH) =	12,0 (D))
				b)	pH(HCl) =	1,70 (D))
				c)	pH(mestura) =	11,6	

Marcar a opción «10ⁿ», na cela de cor laranxa situada encima, fai desaparecer os pH. Se non ve os valores, prema sobre a cela de cor laranxa, borre esa opción, pulsando a tecla [Supr].

- 3. Unha mostra comercial e impura de 0,712 g de carburo de calcio (CaC₂) reacciona con exceso de auga producindo etino e hidróxido de calcio. Se o volume de etino (C₂H₂) recollido a 25 °C e 0,98 atm (99,3 kPa) foi de 0,25 L:
 - a) Determina a masa en gramos de hidróxido de calcio formado.
 - b) Calcula a porcentaxe de pureza da mostra comercial.

Dato: $R = 0.082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 8.31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$ (P.A.U. Set. 12)

Rta.: a) m = 0.74 g Ca(OH)₂; b) r = 90 %

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos». Para o apartado a) <u>elixa</u> a opción «masa» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)» e «Ca(OH)₂» para a substancia.

O dato (0,25) vai debaixo da cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», seguido da unidade (dm³), as opcións «gas» e « C_2H_2 » e escribindo (99,3) e elixindo «kPa» á dereita de «p =» e (25) e « $^{\circ}$ C» á dereita de «T =».

Para a apartado b) elixa a opción «riqueza» na cela de cor laranxa situada á dereita de «b)», pulse a tecla [↹] (tabulador), e elixa a opción «mestura». Pulse de novo a tecla [↹] e elixa a substancia (CaC₂). Pulse a tecla [↹] e escriba (0,712), pulse outra vez a tecla [↹] e elixa a unidade (g).

ecla [□] e esc	crib	a (0,712), puls	e outra vez a te	cl	a [≒] e eli:	xa	a unidade ((g).				
			Reactivos \rightarrow				Pro	odutos				
CaC2	2	H2O			C2H2		Ca(OH)2					
Calcular:	a)	masa			Ca(OH) ₂							
	b)	riqueza	mestura		CaC ₂		<i>m</i> =	0,71	g			
	c)											
ue se obtén		ao obter				•						
0,25		dm³	gas		C_2H_2		<i>p</i> =	99,3	kPa	T =	25	$^{\circ}$
En RESULTAD	OS	móstranse as	cantidades que	r	eaccionan,	a i	masa de hio	dróxido	de calci	o e a	riquez	a.
CaC	2	+ 2	2 H ₂ O				\rightarrow	C_2H_2	+	-	Ca(O	H) ₂
mol 0.010	0	(0200					0.0100			0.01	00

mol 0,0100 0,0200 0,0100 0,0100 a) $m = 0,742 \text{ g Ca(OH)}_2$ b) $r = 90,2 \% \text{ CaC}_2$

Se preme sobre a cela de cor laranxa, e elixe a opción «10ⁿ», a masa exprésase en mg.

a) $m = 742 \text{ mg Ca(OH)}_2$

- 4. Disólvense 3,0 g de SrCl₂ en 25 cm³ de auga e 4,0 g de Li₂CO₃ noutros 25 cm³ de auga. A continuación, mestúranse as dúas disolucións, levándose a cabo a formación dun precipitado do que se obteñen 1,55 g.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar, identificando o precipitado, e calcula o rendemento da mesma.
 - b) Describe o procedemento que empregaría no laboratorio para separar o precipitado obtido, debuxando a montaxe e o material que precisa empregar.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: Rendemento do 56 %.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos \rightarrow » e «Produtos».

O exercicio pide calcular o rendemento da reacción, pero como na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular: a)» non mostra a opción «Rendemento», ten que elixir «masa», porque é o dato que hai para calculalo. Prema na tecla [ﷺ] (tabulador), e prema sobre a cela de cor laranxa e a frecha 🎑. Como non hai opcións, prema de novo na tecla [Ї e elixa «SrCO₃», que é a fórmula do precipitado que se forma. Escriba o valor da masa (3) dun dos reactivos na cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», pulse o tabulador e elixa a unidade (g), prema outras dúas veces e elixa a fórmula do composto (SrCl₂). Faga o mesmo na fila seguinte co outro reactivo.

Na cela de cor laranxa, abaixo á dereita, elixa a opción «se obteñen» e escriba á súa dereita o valor da masa obtida e elixa a opción que se lle propón na cela de cor laranxa da dereita:

oblida e clixa a op	cion que se ne pi	opon na cela de coi .	iaranxa da derena.		
SrCl2	Li2CO3	2 LiCl	SrCO3		
					-
Calcular:	a) masa	SrCO ₃			
	b)				
	c)				
que se obté	n ao reaccionar				
3	g	SrCl ₂			
con 4	g	Li ₂ CO ₃			
		Calcular o re	ndemento se <mark>se obteñen</mark>	1,55 g SrCO	3 a)

En RESULTADOS móstrase o valor da magnitude solicitada, a masa teórica, e o rendemento.

- 5. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de 10 amperios durante 3 horas. Calcula:
 - a) Os gramos de ferro depositados no cátodo.
 - b) O tempo que tería que pasar a corrente para que no ánodo se desprendan 20,5 L de CI_2 gas medidos a 25 $^{\circ}\text{C}$ de temperatura e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) m = 20.8 g Fe; b) t = 4.5 h.

Este problema pódese resolver tamén na pestana «Electrolise».

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

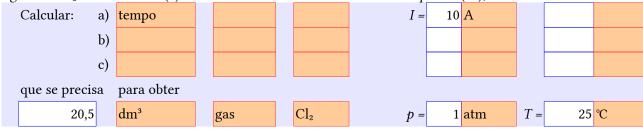
Non se poden poñer varias incógnitas no mesmo exercicio porque os datos cambian.

Para a apartado a) <u>elixa</u> a opción «masa» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)» e «Fe» para a substancia. Escriba (10) na cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», seguido da unidade (A). Termine escribindo (3) e elixindo «h» á dereita de «durante».

				Rea	activos →					Prod	utos			
2	FeCl ₃					3	Cl_2	2	Fe					
	0.1.1						-							
	Calcular:	a) b)	masa				Fe							
		c)												
	que se obtén		ao pasar											
	10		A							durante	3	h		
En	RESULTADO	Sm	óstranse as cai	ntic	lades que 1	eac	cionan e a	ma	sa.					
	2 FeCl ₃								\rightarrow	3 Cl ₂		+	2	Fe
mo	ol 0,373									0,560)		0,3	373
					a)				<i>m</i> =		20,8	=		

b) En DATOS, seleccione os datos, agás a reacción, e prema sobre o botón vermello «Borrar datos». Elixa a opción «tempo» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)». Na cela de cor branca situada á dereita de «*I* =» escriba o valor da intensidade (10) e elixa a unidade (A).

Escriba (20,5) na cela de cor branca situada debaixo de «que se precisa», elixa a unidade (dm³), e as opcións «gas» e « Cl_2 » e escribindo (1) e termine elixindo «atm» á dereita de «p =» e (25), e «C» á dereita de «T =».

En RESULTADOS móstrase o tempo.

a)
$$t = 1,62 \cdot 10^4 \text{ s}$$

Se preme sobre a cela de cor laranxa situada encima, e elixe a opción « 10^n », o resultado exprésase en horas:minutos:segundos.

a)
$$t = 04:30:00 \text{ h:m:s}$$

♦ Lei de Hess

Nesta pestana pode resolver exercicios de termoquímica. Pode calcular:

- A entalpía dunha reacción química, habitualmente de substancias orgánicas, a partir dos datos de formación ou de combustión.
- A calor a presión constante e a volume constante para unha cantidade, masa ou volume de unha das substancias que se mostran na reacción.
- Cantidades, masas ou volumes de gases que reaccionan ou se producen.

Escriba as fórmulas das substancias nas celas máis anchas de cor branca e bordo verde, empezando pola esquerda e sen deixar ocos nas celas anchas. Escriba os coeficientes para axustar a reacción nas celas máis estreitas de cor branca e bordo azul. Elixa a frecha «→», para separar reactivos de produtos, nunha das celas de cor laranxa situadas encima.

Elixa, na cela de cor laranxa situada máis abaixo, se as entalpías dos datos son de formación ou de combustión (opción predeterminada).

Elixa o estado (s, l, g) das sustancias nas celas de cor laranxa situadas á dereita de cada fórmula química. Aparecerán, nas celas das entalpías, valores atopados nunha táboa interna (copiados de <u>CRC Handbook of Chemistry and Physics, 97th Edition, 2016</u>) e identificados cunha ^a na cela da dereita. Se algún deles non se corresponde cos seus datos, escríbao. Se queda #buxán unha cela tomará o valor como 0.

Se se quere calcular a calor que corresponde a certa cantidade de sustancia, elixa a sustancia na cela de cor laranxa situada debaixo de «Substancia», elixa a unidade na cela de cor laranxa situada á súa esquerda e escriba o valor da magnitude na cela de cor branca e bordo azul situada á súa esquerda.

Se hai cálculos de volume, escriba os valores da presión e a temperatura nas celas de cor branca situadas á dereita das etiquetas « p =» e « T =» e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas á súa dereita. Os valores preestablecidos son as condicións normais.

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (4) de cifras significativas por outro entre 1 e 6. Se hai cálculos estequiométricos, elixa a unidade na cela de cor laranxa situada debaixo do número de cifras significativas e mostraranse as cantidades debaixo das fórmulas químicas das sustancias. Os volumes só aparecerán si a sustancia hase etiquetaxe como gas.

Tamén pode elixir as unidades de enerxía, si son distintas ás dos datos, e pedir que se mostre o valor da variación de enerxía interna (ΔU).

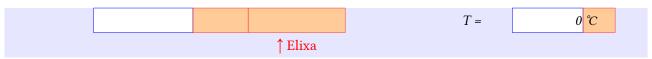
- 1. A partir das entalpías de combustión e aplicando a Ley de Hess, calcula:
 - a) A entalpía da seguinte reacción: $3 \text{ C(grafito)(s)} + 4 \text{ H}_2(g) \rightarrow \text{C}_3 \text{H}_8(g)$.
 - b) A enerxía liberada cando se queima 1 L de propano medido en condicións normais.

Calores de combustión: ΔH_c° C(grafito)(s) = -393.5 kJ·mol $^{-1}$; ΔH_c° C $_3$ H $_8$ (g) = -2219.9 kJ·mol $^{-1}$;

 ΔH_c° H₂(g) = -285,8 kJ/mol (P.A.U. Set. 16)

Rta.: a) $\Delta H = -104 \text{ kJ}$; Q = -99,1 kJ.

Borre os c	<u>aatos</u> .								
		Sitúe a frecha		reactivos	\rightarrow	produtos			
Escriba a	ecua	ción química							
		Entalpías de		combustión	kJ	/mol			
				+		\rightarrow			
	ΔH_c								
			•						
		Calcular a en	talpía de	reacción					
				Substancia		<i>p</i> =	1	atm	

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

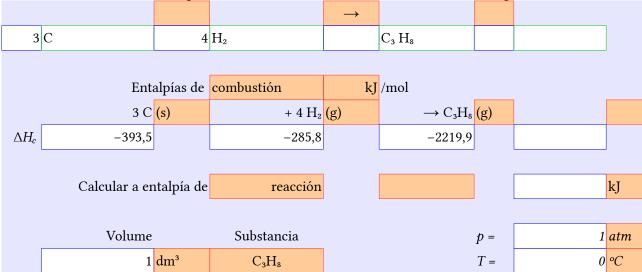
Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. Escriba as fórmulas das substancias nas celas máis anchas de cor branca e bordo verde, empezando po

Escriba as fórmulas das substancias nas celas máis anchas de cor branca e bordo verde, empezando pola esquerda e sen deixar ocos nas celas anchas. Escriba os coeficientes para axustar a reacción nas celas máis estreitas de cor branca e bordo azul. Elixa a frecha « \rightarrow », para separar reactivos de produtos, na cela de cor laranxa situadas encima da cela do coeficiente do C_3H_8 .

Comprobe, na cela de cor laranxa máis abaixo, que as entalpías son as de combustión.

Elixa o estado (s, l, g) das substancias nas celas de cor laranxa situadas debaixo.

Para o apartado b) elixa a fórmula química (C_3H_8) da substancia na última fila, elixa a unidade (dm³) na cela de cor laranxa situada á súa esquerda, e escriba o valor do volume (1) debaixo da etiqueta «Volume».

En RESULTADOS móstranse: a entalpía da reacción cando se forma 1 mol de propano, a calor cando se forma 1 dm³ (porque ese é o dato) e a enerxía liberada cando se queima 1 L de propano. Se elixe «dm³» debaixo do número de cifras significativas verá os volumes de hidróxeno e de propano. (O de carbono non, porque non é un gas).

que mom e um gas).				
	3 C(s) +	$4 H_2(g) \longrightarrow$	$C_3H_8(g)$	
Vol.		4,000	1,000	dm³
Entalpía	Calor de	reacción de	combustión	
kJ /mol C₃H ₈		$kJ/dm^3 C_3H_8$	$kJ/dm^3\;C_3H_8$	
$\Delta H_r = -104,6$	q_r =	$-4,668$ $q_c =$	-99,01 A pres	sión constante

Pode pedir que se mostren os resultados para o proceso a volume constante elixindo a opción « ΔU =» debaixo de « ΔH =». Tamén pode cambiar as unidades a calorías ou kcal.

- 2. Considere que a gasolina está composta por octano (C_8H_{18}) e que no bioetanol o composto principal é o etanol (CH_3CH_2OH).
 - a) Escriba a ecuación da reacción de combustión do etanol e calcule a entalpía estándar de formación do etanol a 25 °C.
 - b) Cantos litros de bioetanol necesítanse para producir a mesma enerxía que produce 1 L de gasolina?

Datos: $(\Delta H \text{ en kJ/mol}) \Delta H_f^{\circ}(CO_2(g)) = -393,5$; $\Delta H_f^{\circ}(H_2O(I)) = -285,8$; $\Delta H_c^{\circ}(C_8H_{18}(I)) = -5445,3$; $\Delta H_c^{\circ}(CH_3CH_2OH(I)) = -1369,0$; densidade a 298 K do etanol $\rho_e = 0,79$ g/mL e do octano $\rho_o = 0,70$ g/mL. (*P.A.U. Set. 14*)

Rta.: a) $\Delta H_{\rm f}^{\circ} = -275,4$ kJ/mol; b) V = 1,43 dm³ bioetanol.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

Escriba as fórmulas das substancias nas celas máis anchas de cor branca e bordo verde e os coeficientes para axustar a reacción nas celas máis estreitas de cor branca e bordo azul. Elixa a frecha «→» na cela de cor laranxa situadas encima da cela do coeficiente do CO₂.

Cambie, na cela de cor laranxa máis abaixo, a opción «combustión» por «formación».

Elixa o estado (s, l, g) das substancias nas celas de cor laranxa situadas debaixo.

Na cela situada á dereita de «Calcular a entalpía de» elixa a opción «formación», e, na da súa dereita, elixa a fórmula do etanol. Verá que desaparece a súa entalpía de formación. Escriba o valor da entalpía de combustión (–1369) na cela de cor branca situada debaixo de «ΔΗ reacción».

				\rightarrow				
(C₂H₅OH	3	O_2	3	H₂O	2	CO ₂	
	Enta	alpías de	formación	kJ	/mol			
	C₂H₅OH	(l)	+ 3 O ₂	(g)	\rightarrow 3 H_2O	(1)	+ 2 CO ₂	(g)
ΔH_{f}					-285,8	а	-393,5	а
							ΔH reacción	
	Calcular a en	talpía de	formación	de	C₂H₅OH		-1369	kJ

En RESULTADOS móstrase a entalpía de formación do etanol.

Entalpía

Calor de formación

kJ /mol C₂H₅OH

 $\Delta H_f = -275,5$

Para o apartado b) ten que escribir as fórmulas seguintes nas celas de OUTROS CÁLCULOS.

Etiq.:	Moles gasolina	Calor gasolina	Moles bioetanol	V(cm³) bioetanol	
Fórm.:	=1000*0,7/MASA- MOL("C8H18")	=G26*5445,3	=I26/1369	=K26*MASA- MOL(G3)/0,79	

=1000*0,7/MASAMOL("C8H18")

Calcula os moles de gasolina que hai en 1 L de gasolina.

Multiplica os cm³ (1000) que hai en 1 L pola densidade, (0,7) en g/cm³, da gasolina e o divide entre a masa molar da gasolina (MASAMOL("C8H18")), empregando a función MASAMOL que calcula a masa molar dunha fórmula química.

$$n(C_8H_{18}) = \frac{m}{Mmol} = \frac{V(C_8H_{18}) \cdot \rho(C_8H_{18})}{Mmol(C_8H_{18})}$$

=G26*5445.3

Calcula a calor desprendida ao queimar 1 L de gasolina.

Multiplica os moles de gasolina calculados na cela de coordenadas G26, pola calor de combustión (5445,3) en kJ/mol da gasolina.

$$Q = n(C_8H_{18}(1)) \cdot \Delta H_c^{\circ}(C_8H_{18}(1))$$

=I26/1369 ou

=I26/ABS(M9) Calcula os moles de etanol que producen a mesma calor.

Divide a calor desprendida ao queimar 1 L de gasolina, calculada na cela de coordenadas I26, entre a calor de combustión (1369 ou o valor absoluto do contido da cela de coordenadas M9) do etanol.

$$n(CH_3CH_2OH(1)) = \frac{Q}{\Delta H_c^0(CH_3CH_2OH(1))}$$

=K26*MASAMOL(G3)/0,79

Calcula o volume en cm³ de etanol que ocupan eses moles.

Multiplica os moles de etanol calculados na cela de coordenadas K26, pola masa molar do etanol (MASA-MOL(G3)) empregando a función MASAMOL referida á fórmula química situada na cela de coordenadas G3, e dividindo pola densidade, (0,79) en g/cm³, do etanol.

$$V(\text{CH}_{3}\text{CH}_{2}\text{OH}) = \frac{m}{\rho} = \frac{n(\text{CH}_{3}\text{CH}_{2}\text{OH}) \cdot Mmol(\text{CH}_{3}\text{CH}_{2}\text{OH})}{\rho(\text{CH}_{3}\text{CH}_{2}\text{OH})}$$

♦ Calorimetría

Nesta pestana pode facer cálculos de enerxía de reacción coas medidas no laboratorio.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

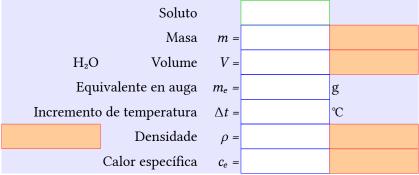
Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

 Calcula o valor da entalpía de neutralización de 100 cm³ de disolución de HCl de concentración 2,0 mol/dm³ con 100 cm³ de disolución de NaOH de concentración 2,0 mol/dm³, expresado en kJ/mol, se o incremento de temperatura que se produce é de 12 ℃.

Datos: $c_e(mestura) = c_e(auga) = 4,18 \text{ J/g} \cdot ^{\circ}\text{C}$; densidades das disolucións do ácido e da base = 1,0 g·mL⁻¹. Considera desprezable a capacidade calorífica do calorímetro. (*P.A.U. xuño 15*)

Rta.: $\Delta H_{\rm n}^{\circ} = -50 \text{ kJ/mol.}$

Borre os datos.

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debe escribir a cantidade de NaCl, que haberá que calcular:

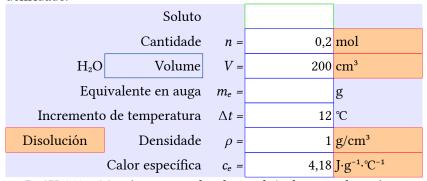
 $n(\text{NaCl}) = n(\text{HCl}) = 2.0 \text{ mol/dm}^3 \cdot 100 \text{ cm}^3 \cdot 1 \text{ dm}^3 / 10^3 \text{ cm}^3 = 0.2 \text{ mol NaCl}$

Elixa primeiro as dúas primeiras unidades nas celas de cor laranxa situadas á dereita: (mol e cm³).

Vaia premendo sobre a tecla $[\begin{align*}[t]{l} \put(0,0){\line(1,0){100}} \put(0,0){\line(1,0){$

Escriba (200), supoñendo que os volumes son aditivos, á dereita de « V = ».

Na cela de cor laranxa situada á esquerda de «Densidade» pode elixir entre « H_2O » e «Disolución» para a densidade.

En RESULTADOS móstrase o valor da entalpía de neutralización:

Calor ganada		
pola disolución	$q_1 =$	10,0 kJ
polo calorímetro	$q_2 =$	0 kJ
Calor cedida	Q =	-10,0 kJ
Cantidade	<i>n</i> =	0,200 mol
	$\Delta H =$	−50,2 kJ/mol

Equilibrio en fase gas

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio químico en fase gasosa. Pode calcular:

- As constantes de equilibrio en función das concentracións ou das presións a partir dos datos (presión parcial, concentración, cantidade ou masa) no equilibrio ou dos seus valores iniciais e o grao de disociación ou dalgún valor no equilibrio.
- Presión parcial, concentración, cantidade ou masa de cada unha das substancias que móstranse na reacción a partir da constante de equilibrio.

<u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). Elixa as unidades nas celas de cor laranxa da dereita.

En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Para a reacción $CO(g) + H_2O(g) \rightleftharpoons CO_2(g) + H_2(g)$, o valor de $K_c = 5$ a 530 °C. Se reaccionan 2,0 moles de CO(g) con 2,0 moles de $H_2O(g)$ nun reactor de 2 L:
 - a) Calcula a concentración molar de cada especie no equilibrio á devandita temperatura.
 - b) Determina o valor de K_p e razoa como se verá afectado o equilibrio se introducimos no reactor máis cantidade de CO(g) sen variar a temperatura nin o volume.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) [CO] = 0,309; [H₂O] = 0,309; [CO₂] = 0,691; [H₂] = 0,691 mol/dm³; b) $K_p = 5,00$.

Borre os datos.

		Reactivo A +	Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada								
Cantidade ir	nicial							
Cantidade en equil	ibrio							
Temperatura	<i>T</i> =							← α K
Volume	V =							
Presión total	<i>p</i> =							
						Calcular:		

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Escriba a cantidade inicial (2) de CO e H₂O, nas celas de cor branca e bordo azul debaixo das fórmulas químicas e elixa a unidade (mol) na cela de cor laranxa da dereita.

Escriba os valores da temperatura (530) e volume (2) nas celas de cor branca á dereita de «T=» e «V=», e elixa as unidades (°C e L). Elixa «Constante de concentracións» na cela de cor laranxa situada máis abaixo de «Produto C», e escriba debaixo o seu valor (5).

		Reactivo A +		Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada		CO_2		H_2O		CO_2		H ₂ O	
Cantidade in	icial	2		2					mol
Cantidade en equil	ibrio								
			•		•				
Temperatura	T =	530	$^{\circ}$			Constante	de conce	entracións	
Volume	V =	2	L		$K_c =$	5			-
Presión total	<i>p</i> =								

Calcular:

En RESULTADOS, elixa a opción «Concentración» na cela de cor laranxa situada encima de «inicial» e mostraranse a concentración molar de cada especie no equilibrio e o valor de K_p .

Concentración	CO(g) +		H ₂ O(g)	\rightleftharpoons	$CO_2(g)$ +	$H_2(g)$	
inicial	1,00		1,00		0	0	mol/dm³
reacciona	0,691		0,691	\rightarrow	0,691	0,691	mol/dm³
equilibrio	0,309		0,309		0,691	0,691	mol/dm³
Constantes	$K_c = 5,00$	(Conc.	en mol/L)				
	$K_p = 5,00$	(p en a	tm.)				

- 2. Nun recipiente pechado introdúcense 2,0 moles de CH_4 e 1,0 mol de H_2S á temperatura de 727 °C, establecéndose o seguinte equilibrio: $CH_4(g) + 2 H_2S(g) \rightleftharpoons CS_2(g) + 4 H_2(g)$. Una vez alcanzado o equilibrio, a presión parcial do H_2 é 0,20 atm e a presión total é de 0,85 atm. Calcula:
 - a) Os moles de cada substancia no equilibrio e o volume do recipiente.
 - b) O valor de K_c e K_p .

(A.B.A.U. ord. 20)

Rta.: a) $n_e(CH_4) = 1,80 \text{ mol}$; $n_e(H_2S) = 0,60 \text{ mol}$; $n_e(CS_2) = 0,200 \text{ mol}$; $n_e(H_2) = 0,800 \text{ mol}$; $V = 328 \text{ dm}^3$; b) $K_p = 0,0079$; $K_c = 1,2 \cdot 10^{-6}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Elixa a unidade (mol) na cela de cor laranxa a dereita de «Cantidade inicial», e a unidade (atm) debaixo dela. Escriba os valores das cantidades iniciais (2 e 1) do CH_4 e o H_2S , e o da presión en equilibrio (0,2) do H_2 . Escriba os valores da temperatura (727) e da presión total (0,85) nas celas de cor branca á dereita de «T =» e «p =», e elixa as unidades (°C e atm).

Elixa tamén, nas celas de cor laranxa a dereita de «Calcular», as opcións «Volume» e «total».

Dima tamen, mas cen		01 101 011110 0 0			· , ·	o pereiro			
Reacción axustada		CH4	2	H2S		CS2	4	H2	
Cantidade	inicial	2		1					mol
Cantidade en equ	ilibrio							0,2	atm
							-		
Temperatura	T =	727	$^{\circ}\! \mathbb{C}$						
Volume	V =								
Presión total	<i>p</i> =	0,85	atm				_		
				'		(Calcular:	Volume	total

En RESULTADOS, elixa a opción «Cantidade» e mostraranse os moles de cada substancia no equilibrio, o volume do recipiente e os valores de K_p e K_c .

Cantidade		$CH_4(g) +$	2	$H_2S(g)$	\rightleftharpoons	$CS_2(g)$ +	4	$H_2(g)$	
inicial		2,00		1,00		0		0	mol
reacciona		0,200		0,400	\rightarrow	0,200		0,800	mol
equilibrio		1,80		0,600		0,200		0,800	mol
Constantes	$K_c =$	$1,17 \cdot 10^{-6}$	(Conc. en m	nol/L)					
	$K_p =$	0,00790	(p en atm.)						
Volume	e(total) =	32	8 dm³ en equi	ilibrio					

- 3. Nun recipiente de 250 mL introdúcense 0,45 gramos de $N_2O_4(g)$ e quéntase ata 40 °C, disociándose o $N_2O_4(g)$ nun 42 %. Calcula:
 - a) A constante K_c do equilibrio: $N_2O_4(g) \rightleftharpoons 2 NO_2(g)$
 - b) Se se reduce o volume do recipiente á metade, sen variar a temperatura. Cal será a composición da mestura no novo equilibrio?

(P.A.U. Set. 02)

Rta.: $K_c = 2.4 \cdot 10^{-2}$; b) $n(N_2O_4) = 3.3 \cdot 10^{-3}$ mol; $n'(NO_2) = 3.1 \cdot 10^{-3}$ mol.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Elixa a unidade (g) na cela de cor laranxa a dereita de «Cantidade inicial». Escriba o valor da masa inicial (0,45) do N_2O_4 .

Escriba os valores da temperatura (40) e do volume (250) nas celas de cor branca á dereita de «T =» e «V =», e <u>elixa</u> as unidades (°C e mL). Elixa « α » na cela de cor laranxa situada á dereita de «Presión total», e escriba debaixo o seu valor (0,42 mellor que 42%).

criba acbaixo o sea	criba debaixo o sea varor (0,12 menor que 1270).								
	Reactivo A +		Reactivo B	⇒ Produto C		+	Produto D		
Reacción axustada		N2O4			2	NO2			
Masa	inicial	0,45							g
Masa en equ	uilibrio								
									,
Temperatura	<i>T</i> =	40	${\mathbb C}$			Grado de disc	ociación		
Volume	V =	250	mL		α =	0,42			
Presión total	<i>p</i> =								
				_		(Calcular:		

En RESULTADOS, escriba 6 na cela de cor branca situada á dereita de «Cifras significativas:».

			Cifra	s significativas:	6	
Cantidade	$N_2O_4(g)$		⇌ 2	$NO_2(g)$		
inicial	0,00489077			0		mol
reacciona	0,00205412		\rightarrow	0,00410825		mol
equilibrio	0,00283665			0,00410825		mol
Constantes	$K_c = 0.0237995$	(Conc. en mol/L)				
	$K_p = 0,611558$	(p en atm.)				

Para o apartado b), copie o valor da constante K_c (0,0237995) premendo sobre o número e despois pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. En DATOS prema sobre a cela de cor branca situada á dereita de « α =», e pegue o resultado da constante ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]). Elixa «Constante de concentracións» na cela de encima, e na cela de cor branca situada á dereita de «Volume», escriba (125) que é a metade do volume do apartado a.

Se na cela á dereita de « K_c =», móstrase 2,38%, prema sobre a cela e despois pulse á vez as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Constante de concentracións $K_c = 0.0237995$

En RESULTADOS elixa a opción «Cantidade» e borre o n.º de «Cifras significativas» (ou escriba 3). Mostraranse a constante K_c de equilibrio e a composición da mestura no novo equilibrio.

	•	Cifras significativas 3	
Cantidade	$N_2O_4(g)$	\rightleftharpoons 2 NO ₂ (g)	
inicial	0,00489	0	mol

reacciona	0,00157		\rightarrow	0,00314	mol
equilibrio	0,00332			0,00314	mol
Constantes	$K_c = 0.0238$	(Conc. en mol/L)			
	$K_p = 0,612$	(p en atm.)			
				Grao de disociación α =	32,1 %

Fíxese en que o grao de disociación é menor, porque o equilibrio desprazouse á esquerda, de acordo co principio de Le Chatelier.

- 4. Ao quentar HgO(s) nun recipiente pechado no que se fixo o baleiro, disóciase segundo a reacción: 2 $HgO(s) \rightleftharpoons 2 Hg(g) + O_2(g)$. Cando se alcanza o equilibrio a 380 °C, a presión total no recipiente é de 0,185 atm. Calcula:
 - a) As presións parciais das especies presentes no equilibrio.
 - b) O valor das constantes K_c e K_p da reacción.

Datos: R = 8,31 J·K⁻¹·mol⁻¹ = 0,082 atm·dm³·K⁻¹·mol⁻¹; 1 atm = 101,3 kPa. (A.B.A.U. extr. 18) **Rta.:** a) p(Hg) = 0,123 atm; $p(O_2) = 0,0617$ atm; b) $K_c = 6,1\cdot10^{-9}$; $K_p = 9,4\cdot10^{-4}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Pero como o HgO non é un gas, non debería escribir a súa fórmula, ignorando a mensaxe: «Non axustada» que se mostra á dereita. (Se a escribe tería que escribir tamén unha cantidade inicial arbitraria e a folla dará un resultado da presión parcial do HgO que non debería ter en conta. As presións parciais dos produtos son as correctas, pero os valores das constantes de equilibrio son erróneas, porque supón que o HgO é un gas e usa a súa presión ficticia no cálculo das constantes).

Escriba os valores da temperatura (380) e da presión total (0,19) nas celas de cor branca á dereita de «T =» e «p =», e elixa as unidades (°C e atm).

	Reactivo A +		Reactivo B	→ Produto C		+ Produto D			
Reacción axustada					2	Hg		O2	Non axustada
Cantidade	inicial								
Cantidade en equ	ilibrio								
Temperatura	T =	380	$^{\circ}$						
Volume	V =								
Presión total	<i>p</i> =	0,19	atm						

En RESULTADOS, elixa a opción «Presión» na cela de cor laranxa situada encima de «inicial», para que mostre as presións parciais dos produtos no equilibrio, e pode elixir «atm» na cela de cor laranxa da dereita, aínda que non é necesario. Móstranse tamén os valores das constantes de equilibrio:

Presión			⇌ 2	Hg(g) +	$O_2(g)$	
inicial						atm
reacciona						atm
equilibrio				0,123	0,0617	atm
Constantes	$K_c = 6.09 \cdot 10^{-9}$	(Conc. en mol/L)				
	$K_p = 9.38 \cdot 10^{-4}$	(p en atm.)				

5. Considera o seguinte proceso en equilibrio a 686 °C: $CO_2(g) + H_2(g) \rightleftharpoons CO(g) + H_2O(g)$. As concentracións en equilibrio das especies son:

 $[CO_2] = 0.086 \ mol/dm^3; \ [H_2] = 0.045 \ mol/dm^3; \ [CO] = 0.050 \ mol/dm^3 \ e \ [H_2O] = 0.040 \ mol/dm^3.$

- a) Calcula K_c para a reacción a 686 °C.
- b) Se se engadise CO₂ para aumentar a súa concentración a 0,50 mol/dm³, cales serían as concentracións de todos os gases unha vez restablecido o equilibrio?

(P.A.U. set. 14)

Rta.: a) $K_c = 0.517$; b) $[CO_2] = 0.47$; $[H_2] = 0.020$; [CO] = 0.075 e $[H_2O] = 0.065$ mol/dm³.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

En DATOS, elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa na parte dereita da liña coa etiqueta «en equilibrio», e escriba nas celas de cor branca os valores das concentracións.

Escriba o valor da temperatura na cela de cor branca situada á dereita de «T=» e elixa a unidade (°C).

		Reactivo A	+	Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada		CO_2		H_2		СО		H_2O	
Cantidade in	icial								
Concentración en equil	ibrio	0,086		0,045		0,05		0,04	mol/dm³
Temperatura	<i>T</i> =	686	°C						
• \									

b) En RESULTADOS, aumente o número de cifras significativas a 6. Mostrarase a K_c .

Constantes $K_c = 0.516796$ (Conc. en mol/L)

Copie o resultado da constante premendo sobre a cela situada á dereita de « K_c » (0,516796) e premendo ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. En DATOS, pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) o valor da constante na cela de cor branca e bordo azul encima de «Calcular», e elixa na cela de cor salmón encima dela a opción «Constante de concentracións». Borre as concentracións do equilibrio e escriba as novas concentracións iniciais.

		Reactivo A +		Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Ecuación axustada		CO_2		H_2		СО		H ₂ O	
Concentración	inicial	0,500		0,045		0,05		0,040	mol/dm³
en equ	ilibrio								
Temperatura	T =	686	$^{\circ}\!$			Constante	de conc	entracións	
Volume	V =				$K_c =$	0,516796			
Presión total	<i>p</i> =								
						Ca	lcular:		

En RESULTADOS, baixe o número de cifras significativas a 3, ou borre o 6. Mostraranse as concentracións no novo equilibrio.

equilibrio 0,475 0,0199 0,0751 0,0651 mol/dm³

Equilibrio ácido-base

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio ácido-base. Pode calcular:

- As constantes de acidez, basicidade ou hidrólise a partir dos datos (concentración, grao de disociación ou pH) no equilibrio ou dos seus valores iniciais e o grao de disociación ou de algún valor no equilibrio.
- Concentracións iniciais e no equilibrio, grao de disociación ou pH a partir da constante de equili-

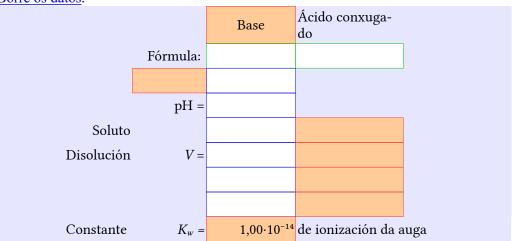
Escriba as fórmulas da substancia e os ións nas celas de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Unha disolución de amoníaco de concentración 0,03 mol/dm³ está disociada nun 2,42 %. Calcula:
 - a) O valor da constante K_b do amoníaco.
 - b) O pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido conxugado.

Dato: $K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$. **Rta.:** a) $K_{\rm b} = 1.80 \cdot 10^{-5}$; b) pH = 10.86; $K_{\rm a} = 5.55 \cdot 10^{-10}$. (A.B.A.U. ord. 23)

Borre os datos.

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba a fórmula</u> do amoníaco na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela seguinte móstranse a fórmula do seu ácido conxugado se na cela encima dela móstrase a opción «Base». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[\$\Delta\$]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debaixo de «Fórmula:», elixa a opción « α =» na cela de cor laranxa, e escriba o seu valor (2,42) na cela de cor branca situada a súa dereita.

Na cela de cor laranxa, á dereita de «Soluto», elixa a unidade (mol/dm³). A etiqueta cambia a «Concentración [s] =». Escriba o valor da concentración (0,03) na cela de cor branca situada á esquerda de «mol/dm³».

		Base	Ácido conxuga- do
	Fórmula:	NH_3	NH ⁺
Grao de disociación	α =	2,42	%
	pH =		
Concentración	[s] =	0,03	mol/dm³

Constante $K_w = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{1,00 \cdot 10^{-14}}$ de ionización da auga

En RESULTADOS móstrase o valor da constante K_b do amoníaco, o pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido conxugado.

Concentración	NH ₃ +	$H_2O \rightleftharpoons$	NH ₄ +	OH-	
inicial:	0,0300				mol/dm^3
en equilibrio:	0,0293		$7,26\cdot10^{-4}$	$7,26\cdot10^{-4}$	mol/dm^3
			$[H_3O^+]$	= 1,38·10 ⁻¹¹	mol/dm^3
pH = 10,86					
pOH = 3,14	Const	ante de basicidade:	K_t	$_{0} = 1,80 \cdot 10^{-5}$	
	Constante de ac	idez do conxugado:	K_{ε}	$=5,55\cdot10^{-10}$	

- 2. Disólvense 46 g de ácido metanoico, HCOOH, en 10 dm³ de auga, obtendo unha disolución de pH igual a 2,52.
 - a) Calcula o grao de disociación do ácido.
 - b) Determina a constante K_a do ácido e a constante K_b da súa base conxugada.

Datos: $K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$. **Rta.:** a) $\alpha = 3.02 \%$; b) $K_{\rm a} = 9.41 \cdot 10^{-5}$; $K_{\rm b} = 1.06 \cdot 10^{-10}$. (A.B.A.U. ord. 22)

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do ácido metanoico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela situada encima dela onde se mostra «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse a fórmula da súa base conxugada á dereita, pero se quere pode escribila.

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. (Asumindo o erro mínimo de que o volume de disolución é o mesmo que o volume de auga).

		Ácido	Base conxugada
	Fórmula:	НСООН	HCOO⁻
	pH =	2,52	
Masa (s)	<i>m</i> =	46	g
Volume (D)	V =	10	dm³

En RESULTADOS móstrase o grao de disociación do ácido e as constantes K_a do ácido e K_b da súa base conxugada.

Concentración	HCOOH +	$H_2O \rightleftharpoons$	HCOO-+	H_3O^+	
inicial:	0,0999				mol/dm^3
en equilibrio:	0,0969		0,00302	0,00302	mol/dm^3
			[OH-]	$= 3,31 \cdot 10^{-12}$	mol/dm^3
pH = 2,52	Gra	o de disociación:	C	<i>α</i> = 3,02 %	
pOH = 11,48	Con	stante de acidez:	K	$_{a} = 9,41 \cdot 10^{-5}$	
Con	stante de basicidad	le do conxugado:	K	$_{5} = 1,06 \cdot 10^{-10}$	

3. 1,12 dm³ de HCN gas, medidos a 0 ℃ e 1 atm, disólvense en auga obténdose 2 dm³ de disolución. Calcula:

- a) A concentración de todas as especies presentes na disolución.
- b) O valor do pH da disolución e o grao de ionización do ácido.

Datos: $R = 8.31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 0.082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$; 1 atm = 101,3 kPa; $K_a(HCN) = 5.8 \cdot 10^{-10}$.

(A.B.A.U. extr. 19)

Rta.: a) [HCN] = 0,025 mol/dm³; [OH $^{-}$] = 2,6·10 $^{-9}$ mol/dm³; [CN $^{-}$] = [H $_{3}$ O $^{+}$] = 3,8·10 $^{-6}$ mol/dm³; b) pH = 5,43; α = 0,015 %.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba a fórmula</u> do ácido cianhídrico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela situada encima dela, onde se mostra «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse a fórmula da súa base conxugada á dereita, pero se quere, pode escribila.

Elixa a opción «K_a =» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Fórmula:».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se quere, seleccione con rato o valor da constante, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo na cela de cor branco situada á dereita de « K_a =».

1 (1) 1)	Ü	Ácido	Base conxugada	
	Fórmula:	HCN	CN-	
Constante	$K_a =$	5,80E-10	de acidez	
	pH =			
Volume (s)	V =	1,12	dm³ gas	
Volume (D)	V =	2	dm³	
Presión	P =	101,3	kPa	
Temperatura	T =	0	$^{\circ}$ C	
Constante	$K_w =$	1,00.10-14	de ionización da a	iuga

En RESULTADOS móstranse a concentración de todas as especies na disolución, o valor do pH da disolución e o grao de ionización do ácido.

Concentración	HCN +	$H_2O \rightleftharpoons$	CN- +	H_3O^+	
inicial:	0,0250				mol/dm^3
en equilibrio:	0,0250		3,81·10 ⁻⁶	$3,81 \cdot 10^{-6}$	mol/dm^3
			[OH	$I^{-}] = 2,63 \cdot 10^{-9}$	mol/dm^3
pH = 5,42		Grao de disociación:		$\alpha = 0.0152 \%$	
pOH = 8,58					
Cons	stante de basio	cidade do conxugado:		$K_b = 1,72 \cdot 10^{-5}$	

- 4. Para unha disolución acuosa de concentración 0,200 mol/dm³ de ácido láctico (ácido 2-hidroxipropanoico), calcula:
 - a) O grao de ionización do ácido en disolución e o pH da mesma.
 - b) Que concentración debe ter unha disolución de ácido benzoico (C₆H₅COOH) para dar un pH igual ao da disolución de ácido láctico de concentración 0,200 mol/dm³?

Datos: $K_a(CH_3CH(OH)COOH) = 3,2 \cdot 10^{-4}$; $K_a(C_6H_5COOH) = 6,42 \cdot 10^{-5}$. (A.B.A.U. ord. 17) **Rta.:** a) $\alpha = 3,92$ %; pH = 2,11; b) $[C_6H_5COOH]_0 = 0,965$ mol/dm³.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula abreviada ($C_3H_6O_2$) do ácido láctico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela encima dela, onde se mostra «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse o símbolo «A-» dun anión xenérico á dereita porque a folla non é quen de construír a fórmula da súa base conxugada. Se quere, escríbaa ($C_3H_5O_2^-$).

Elixa a opción «Ka =» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Fórmula:».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se quere, seleccione con rato o valor da constante, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo na cela de cor branco situada á dereita de « K_a =».

		Ácido	Base conxugada
	Fórmula:	$C_3H_6O_2$	A ⁻
Constante	$K_a =$	$3,2\cdot 10^{-4}$	de acidez
	pH =		
Concentración	[s] =	0,2	mol/dm³

En RESULTADOS, escriba (6) en «Cifras significativas». Preséntanse o grao de ionización e o pH. Copie o valor do pH.

pH = 2,10560 Grao de disociación: α = 3,92080 %

En DATOS, escriba os novos valores e borre o dato da concentración:

	Fórmula:	$C_6H_6O_2$	A ⁻
Constante	$K_a =$	$6,42 \cdot 10^{-5}$	de acidez
	pH =	2,10560	
Soluto			

En RESULTADOS, baixe o número de cifras significativas a 3, ou borre o 6. Mostraranse as concentracións do ácido benzoico (inicial e en equilibrio). A que pide o exercicio é a inicial.

\	1 /	1 1			
Concentración	$C_6H_6O_2$ +	$H_2O \rightleftharpoons$	A- +	H_3O^+	
inicial:	0,966				mol/dm³
en equilibrio:	0,958		0,00784	0,00784	mol/dm^3
			[C	$OH^{-}] = 1,28 \cdot 10^{-12}$	mol/dm^3
pH = 2,11	C	Grao de disociación:	:	α = 0,812 %	

Equilibrio de solubilidade

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio de solubilidade. Pode calcular:

- O produto de solubilidade a partir dos datos (concentración ou pH).
- A solubilidade en auga ou en presenza dun ión común.
- Se precipitará unha mestura de dúas disolucións.
- As concentracións nunha precipitación fraccionada.

Escriba as fórmulas das substancias ou dos ións nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna. En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) en auga é de 1,96 mg/L. Calcula:
 - a) O produto de solubilidade desta substancia e o pH da disolución saturada.
 - b) A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) nunha disolución de concentración 0,10 mol/dm³ de hidróxido de sodio, considerando que este sal está totalmente disociado.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $K_s = 4,28 \cdot 10^{-14}$; pH = 9,64; b) $s_2 = 4,28 \cdot 10^{-12}$ mol/dm³.

Borre os datos.					
Composto pouco soluble:		Se	olubilidade		← Elixir
2.º composto pouco soluble:		Se			
		Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:					
2.º ión/composto soluble:					
Soluto na disolución que se engade:					

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: Mn(OH)₂ á dereita de «Composto pouco soluble:» e NaOH á dereita de «Ión/composto soluble:».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de «solubilidade». Escriba o seu valor adaptado as unidades elixidas na cela de cor branca situada a súa esquerda. Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,96E-03), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Escriba o valor (0,1) da concentración de NaOH na cela de cor branca situada debaixo de «Concentración:». Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,00E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato. Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Composto pouco soluble:	Mn(OH) ₂		so	lubilidade	1,96	mg/dm³
2.º composto pouco soluble:			so	lubilidade		
			Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:	NaOH				0,1	mol/dm³
2.º ión/composto soluble:						
Soluto na disolución que se engade:						
		•				

En RESULTADOS móstranse o produto de solubilidade desta substancia, o pH da disolución saturada e a solubilidade do hidróxido de manganeso(II) na disolución de hidróxido de sodio.

solubilidade de	muroxido de manganeso		on u	Illul Oxido de	soulo.		
	Mı	$Mn(OH)_2(s)$		Mn²+(aq)	+	2 (OH) ⁻ (aq)	
	$K_s = 4,2$	$28 \cdot 10^{-14}$	=	S		$(2 s)^2$	$=4 s^3$
					1		
	Solubilidade	mol/dm^3			g/dm³	рН	
	En auga	$2,20\cdot10^{-5}$		0,00196		9,64	
	En 1 L D(NaOH)	$4,28 \cdot 10^{-12}$		$3,81 \cdot 10^{-10}$			
Pode cambiar a	is unidades dos resultado	s, por exemplo,	(mg)) en vez de (g).			
	Solubilidade	mol		mg	en	рН	
	En auga	$2,20\cdot10^{-5}$		1,96	1 dm³	9,64	
	En D(NaOH)	$4,28 \cdot 10^{-12}$		$3,81 \cdot 10^{-7}$	1 dm³		

- 2. O produto de solubilidade, a 20 °C, do sulfato de bario é 8,7·10⁻¹¹. Calcula:
 - a) Os gramos de sulfato de bario que se poden disolver en 0,25 L de auga.
 - b) Os gramos de sulfato de bario que se poden disolver en 0,25 L dunha disolución de concentración 1 mol/dm³ de sulfato de sodio, considerando que este sal está totalmente disociado.

(A.B.A.U. ord. 21)

Rta.: a) $m(BaSO_4) = 5,44 \cdot 10^{-4} \text{ g en } 0,25 \text{ L de } H_2O; \text{ b})$ $m'(BaSO_4) = 5,08 \cdot 10^{-9} \text{ g en } 0,25 \text{ L de D Na}_2SO_4.$

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: BaSO4 á dereita de «Composto pouco soluble:» e Na2SO4 á dereita de «Ión/composto soluble:».

Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade (8,7·10⁻¹¹) do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor. Na cela de cor laranxa, situada a súa dereita elixa « K_s ».

Ten que escribir o dato do volume (0,25 L) do apartado a) nalgunha das celas debaixo de «Volume» para que apareza como unha opción en RESULTADOS. Como o volume do apartado b) coincide en valor, xa non ten que preocuparse por iso.

Nas celas de cor branca e bordo azul á dereita de «Ión/composto soluble:», escriba os valores do volume (0,25) e a concentración (1) e elixa as unidades (L e mol/dm³) nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita

(0,25) e a concentración (1) e elixa	as unidades (L e	mo	l/dm³)) nas celas (de cor lara	nxa situadas a si	úa dereita.
Composto pouco soluble:	BsSO4		Pro	oduto de so	lubilidade	$8,7 \cdot 10^{-11}$	Ks
2.º composto pouco soluble:				so	lubilidade		
			Volur	ne		Concentración	
Ión/composto soluble:	Na2SO4			0,25 L		1	1 mol/dm³
En RESULTADOS móstranse as co	oncentracións en	g/d	m³:				
	BaSO ₄ (s)		\rightleftharpoons	Bs⁺(aq)	+	$(SO_4)^-(aq)$	
I	$K_s = 8,70 \cdot 10^{-11}$		=	S		S	$= s^2$
Solubilid	ade mol/	dm³			g/dm³		
En au	ga 9,33	10-6		0,002	218		
En 1 L D(Na ₂ S	O ₄) 8,70·1	10-11		2,03.1	0^{-8}		
					żVŚ	?↑	
Deberá escoller as opcións «g» e	«0,250 L» nas cel	as d	e cor l	laranxa.			

mol

gen

Solubilidade

En auga	$2,33 \cdot 10^{-6}$	$5,44 \cdot 10^{-4}$	0,250 L
En D(Na ₂ SO ₄)	$2,17 \cdot 10^{-11}$	$5,08 \cdot 10^{-9}$	0,250 L

- 3. Disponse dunha disolución que contén unha concentración de Cd²⁺ de 1,1 mg/dm³. Quérese eliminar parte do Cd²⁺ precipitándoo cun hidróxido, en forma de Cd(OH)₂. Calcula:
 - a) O pH necesario para iniciar a precipitación.
 - b) A concentración de Cd2+, en mg/dm3, cando o pH é igual a 12.

Datos: $K_s(Cd(OH)_2) = 1,2 \cdot 10^{-14}$.

(P.A.U. xuño 16)

Rta.: a) pH = 9,5; b) $[Cd^{2+}]_b = 1,3 \cdot 10^{-5} \text{ mg/dm}^3$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: $Cd(OH)_2[\leftarrow]$ á dereita de «Composto pouco soluble:», $Cd^2[Esp][\infty]^-[\leftarrow]$ á dereita de «Ión/composto soluble:» e $OH^-[\leftarrow]$ á dereita de «2.º ión/composto soluble:».

Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade $(1,2\cdot10^{-14})$ do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor.

Prema sobre a cela de cor laranxa, situada a súa dereita, e elixa «K_s».

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba o seu valor adaptado as unidades elixidas na cela de cor branca situada a súa esquerda. Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,1E+00), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Ta miipar o formato.					
Composto pouco soluble:	Cd(OH) ₂	Produto de	solubilidade	$1,2\cdot 10^{-14}$	Ks
2.º composto pouco soluble:			solubilidade		
		Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:	Cd^{2+}			1,1	mg/dm³
2.º ión/composto soluble:	OH-				
Soluto na disolución que se engade:					

a) En RESULTADOS elixa pH, debaixo de «Para que precipite Cd(OH)₂». Preséntase o pH necesario para iniciar a precipitación.

iniciai a precipitacion	•						
	Co	$d(OH)_2(s)$	\rightleftharpoons	Cd ²⁺ (aq)	+	2 (OH) ⁻ (aq)	
	$K_s = 1,$	20.10-14	=	S	•	$(2 s)^2$	$=4 s^3$
	Solubilidade	mol/dm	3		g/dm³	рН	
	En agua	1,44.10	5	0,00211		9,46	
	En 1 L D(Cd ²⁺)	1,18.10	5	0,00173			
	Precipitación						
Par	ra que precipite Co	d(OH) ₂					
	pН	pН	=	9,54			

b) En DATOS, elixa a opción «pH» na cela de cor laranxa á dereita de todo de «2.º ión/composto soluble:», e escriba 12 na cela de cor branca situada a súa esquerda.

2.º ión/composto soluble: OH- 12 pH

En RESULTADOS elixa «Concentración final de Cd²+». Preséntanse o valor da concentración de ión Cd²+ na disolución cando estea en equilibrio co precipitado. As unidades de concentración serán mg/dm³, como as do dato.

- A cantidade máxima de sulfato de estroncio que se pode disolver en 250 mL de auga a 25 °C é de 26,0
 - a) Calcula o valor da constante do produto de solubilidade do sal a 25 °C.
 - b) Indica se se formará un precipitado de sulfato de estroncio ao mesturar volumes iguais de disolucións de Na₂SO₄ de concentración 0,02 mol/dm³ e de SrCl₂ de concentración 0,01 mol/dm³, considerando que ambos os sales están totalmente disociadas. Supón os volumes aditivos.

(P.A.U. xuño 12)

Rta.: a) $K_s = 3.21 \cdot 10^{-7}$; b) Si. $[(SO_4)^{2-}] \cdot [Sr^{2+}] = 0.0100 \cdot 5.00 \cdot 10^{-3} > K_s$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: SrSO 4[←] á dereita de «Composto pouco soluble:», Na 2[Esp][∞]SO 4[←] á dereita de «Ión/composto soluble:» e SrCl_2[←] á dereita de «2.º ión/composto soluble:»

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:».

Calcule a concentración es escríbaa na cela situada a súa esquerda.

Tamén pode escribir unha fórmula matemática para que a folla faga o cálculo. Prema sobre a cela e pulse nas teclas $[\Delta]$ e [9] para que apareza o signo =. Siga a escribir: 0,026/0,25.

A fórmula que verá na «Liña se entrada» será: =0,026/0,25

pero na cela verá o resultado: 0,104. Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,04E-01), prema sobre a cela e pulse ao

tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato. Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba a súa esquerda o valor (0,02) da concentración. Faga o mesmo para o «2.º ión/composto soluble:».

Ten que escribir o mesmo valor do volume, non importa cal, nos dous compostos solubles, para que a folla asuma que é unha mestura (porque a concentración na mestura pasa a ser a metade). Se non os escribe, a folla supón que ambos os solutos están na mesma disolución inicial e a súa concentración non varía.

Composto pouco soluble:	SrSO ₄			solubilidade	0,104	g/dm³	
2.º composto pouco soluble:				solubilidade			
		Volume			Concentración		
Ión/composto soluble:	Na ₂ SO ₄		1	L	0,02	mol/dm³	
2.º ión/composto soluble:	SrCl ₂		1	L	0,01	mol/dm³	
Soluto na disolución que se engade:							

b) En RESULTADOS móstranse o valor da constante do produto de solubilidade e tamén por que se forma o precipitado.

o proceproace.							
	SrSC	$O_4(s)$	\rightleftharpoons	Sr ²⁺ (aq)	+	$(SO_4)^{2-}(aq)$	
	$K_s = 3,21$	·10 ⁻⁷	=	S	•	S	$= s^2$
	Solubilidade	mol/dm	3		g/dm³		
	En auga	5,66.10	4	0,104			
	En 1 L D(Na ₂ SO ₄)	1,60·10	5	0,00294			
					;V? ′		
Precipitación	Sí						
$[Sr^{2+}] \cdot [(SO_4)^{2-}]$	= 0,0	0100.0,00500			$> K_s =$	$3,21\cdot10^{-7}$	

- 5. Tense unha disolución acuosa de cromato de potasio e de cloruro de sodio, a unhas concentracións de 0,1 mol/dm³ e 0,05 mol/dm³, respectivamente. Engádese unha disolución de nitrato de prata. Supoñendo que o volume non varía:
 - a) Determina, mediante os cálculos pertinentes, cal dos dous sales de prata precipitará en primeiro lugar.
 - b) Calcula a concentración do anión do sal máis insoluble ao comezar a precipitar o sal que precipita en segundo lugar.

Datos: Constantes do produto de solubilidade a 25 °C do cromato de prata e do cloruro de prata, respectivamente: $2,0\cdot10^{-12}$ e $1,70\cdot10^{-10}$ (*P.A.U. xuño 00*)

Rta.: a) AgCl; b) $[Cl^-] = 3.8 \cdot 10^{-5} \text{ mol/dm}^3$.

Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna. Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade $(2,0\cdot10^{-12})$ do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor. Na cela de cor laranxa, situada a súa dereita elixa «K_s».

Faga o mesmo para o outro valor. Ou escriba os valores en formato científico «folla de cálculo». Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba a súa esquerda o valor (0.1) da concentración. Faga o mesmo para o 2.º composto soluble.

saa esqueraa o varor (0,1) aa eomeenin	acrom raga	0 1110	billo para o 2.	composite s.	orabic.	
Composto pouco soluble:	Ag ₂ CrO ₄	Produto de solubilidade		2,00E-12	K_s	
2.º composto pouco soluble:	AgCl	Produto de solubilidade		1,70E-010	Ks	
		Volume		Concentración		
Ión/composto soluble:	K ₂ CrO ₄				0,1	mol/dm³
2.º ión/composto soluble:	NaCl				0,05	mol/dm³
Soluto na disolución que se engade:	AgNO ₃					

En RESULTADOS móstranse cal precipitará primeiro e a concentración do anión (Cl⁻) do sal máis insoluble ao comezar a precipitar o sal que precipita en segundo lugar (Ag₂CrO₄).

Precipitación fraccionada	Para que precipite	Ag_2CrO_4	AgCl	
Precipita 1º AgCl	$[AgNO_3]_{min}$	$4,47 \cdot 10^{-6}$	$3,40\cdot10^{-9}$	mol/dm^3
Ao empezar a precipitar Ag ₂ CrO	[Cl ⁻] =	$3,80\cdot10^{-5}$ mol/dm ³		

Reaccións redox

Nesta pestana pode resolver exercicios de axuste de reaccións de oxidación redución e cálculos estequiométricos (cantidade, masa, volume de gas ou disolución, concentración ou pH) de reactivos ou produtos. Escriba as fórmulas das substancias ou ións nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivos» e «Produtos». Escriba nas dúas primeiras celas tanto de reactivos como de produtos os que conteñen os elementos que cambian ou cambiaron de estado de oxidación. No caso de que se forme auga, debe escribirse en último lugar.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Pola acción do ácido HCl de riqueza 36 % en masa e densidade 1,19 g/cm³, o óxido de manganeso(IV) transfórmase en cloruro de manganeso(II), obténdose ademais cloro gasoso e auga.
 - a) Axusta as ecuacións iónica e molecular polo método do ión-electrón.
 - b) Calcula o volume de HCl que será necesario para obter 3 litros de cloro gasoso a 25 $^{\circ}$ C e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $2 \text{ Cl}^- + \text{MnO}_2 + 4 \text{ H}^+ \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{Mn}^{2+} + 2 \text{ H}_2\text{O}; 4 \text{ HCl} + \text{MnO}_2 \rightarrow \text{MnCl}_2 + \text{Cl}_2 + 2 \text{ H}_2\text{O};$ b) $V(\text{HCl}) = 41.7 \text{ cm}^3 \text{ (D)}.$

Borre os datos.

		Reactivos →		Prod	utos	
Calcular:						
necesarios para reaccionar con						
Rendemento		%				

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», deixando a auga para o último lugar.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[\Delta]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «volume».

Vaia pulsando a tecla [♣] (tabulador), para ir cara adiante, e premendo sobre as celas de cor laranxa para elixir as opcións deste exercicio, e escribindo os datos nas celas de cor branca.

Escriba 3 debaixo de «necesarios» e faga o mesmo cos datos do gas cloro.

		Reactivos →		Produ	itos	
HCl	MnO_2		MnCl ₂	Cl_2	H_2O	
Calcular:	volume	disolución	HCl	[HCl] =	36	% masa
				Densidade	1,19	g/cm³
necesarios para obter						
3	dm³	gas	Cl ₂	P =	1	atm
Rendemento		%		T =	25	$^{\circ}$

En RESULTADOS móstranse as ecuacións iónica e global axustadas polo método do ión-electrón, e o volume de HCl necesario.

Axuste ión-electrón Oxidación 2 Cl-- 2 e⁻ → Cl_2 ×1 Mn^{2+} Redución MnO_2 + 4 H⁺ $+ 2 e^{-} \rightarrow$ + 2 H₂O×1 2 Cl⁻ $+ 4 H^+ \rightarrow$ + MnO₂ Cl_2 + Mn²⁺ + 2 H₂OEcuación axustada: $4 \text{ HCl} + \text{MnO}_2 \rightarrow \text{MnCl}_2 + \text{Cl}_2 + 2 \text{ H}_2\text{O}$ $n(Cl_2) =$ n(HCl) =0,490 mol 0,123 mol V(HCl) =41,7 cm³ (D)

- 2. Dada a seguinte reacción: $H_2S + NaMnO_4 + HBr \rightarrow S + NaBr + MnBr_3 + H_2O$
 - a) Axusta a ecuación iónica polo método ión-electrón e escriba a ecuación molecular completa.
 - b) Calcula os gramos de NaMnO₄ que reaccionarán con 32 g de H₂S. Se se obtiveron 61,5 g de MnBr₃ calcule o rendemento da reacción.

(A.B.A.U. Xun. 21)

Rta.: a) $2 S^{2-} + (MnO_4)^- + 8 H^+ \rightarrow 2 S + Mn^{3+} + 4 H_2O$; $2 H_2S + NaMnO_4(aq) + 4 HBr(aq) \rightarrow 2 S (s) + MnBr_3 (aq) + NaBr(aq) + 4 H_2O(l)$; b) $m(NaMnO_4) = 66,6$ g. Rto. = 44,5 %.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivos» ou «Produtos», deixando a auga para o último lugar. Note que no enunciado o **MnBr**₃ está no terceiro lugar entre os produtos, pero na folla ten que escribilo **en segundo lugar**, diante do NaBr.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «masa».

Pulse a tecla [≒] (tabulador) dúas veces, prema para elixir a substancia «NaMnO₄».

Escriba 32 debaixo de «necesarios», pulse a tecla $[\begin{array}{c} \biguplus]$ (tabulador), prema para elixir a unidade (g), pulse a tecla $[\begin{array}{c} \biguplus]$ dúas veces, e prema para elixir a substancia (H_2S).

	<u> </u>		(- /			
		Reactivos \rightarrow		Produ	ıtos	
H_2S	NaMnO ₄	HBr	S	MnBr ₃	NaBr	H₂O
Calcular:	masa		NaMnO ₄			
necesarios para reaccionar con						
32	g		H ₂ S			
Rendemento		%				
DESILITADO	S mástronso os os	maióna iónica	a global avgusta	dag polo mátod	la da jón alagt	rón a a mac

En RESULTADOS móstranse as ecuacións iónica e global axustadas polo método do ión-electrón, e a masa de NaMnO₄ que reaccionará con 32 g de H₂S.

Oxidación	S ²⁻		- 2 e ⁻ →	S		×2
Redución	$(MnO_4)^-$	+ 8 H ⁺	+ 4 $e^ \rightarrow$	Mn³+	+ 4 H ₂ O	×1
	2 S ²⁻	+ (MnO ₄) ⁻	+ 8 H ⁺ →	2 S	+ Mn ³⁺	+ 4 H ₂ O

Ecuación axustada:

 $2 H_2S + NaMnO_4 + 4 HBr \rightarrow 2 S + MnBr_3 + NaBr + 4 H_2O$

$$n(H_2S) = 0,939 \text{ mol}$$
 $n(NaMnO_4) = 0,469 \text{ mol}$

 $m(NaMnO_4) = 66,6 g$

b) En DATOS, cambie NaMnO $_4$ por MnBr $_3$, e «Rendemento» por «Obtido» e escriba o valor (61,5) da masa obtida.

Obtido 61,5 g MnBr₃

Calcular o rendemento

En RESULTADOS móstrase o rendemento da reacción

Rendemento 44,6%

 $n(H_2S) = 0,939 \text{ mol}$ $n(MnBr_3) = 0,469 \text{ mol}$

 $m(MnBr_3)$ máx. = 138 g

♦ Electrólise

Nesta pestana pode resolver exercicios de cálculos en procesos de electrólise:

- Cantidade, masa, volume de gas ou disolución de reactivos ou produtos.
- Intensidade de corrente, carga ou tempo do proceso.

Algúns dos problemas de electrólise poden resolverse na pestana «Esteq».

<u>Escriba a fórmula</u>, do ión ou da substancia, na primeira cela de cor branca e bordo verde debaixo da magnitude a calcular. No caso dos elementos, ten que indicar a carga do ión na seguinte cela.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Se non lle gusta o formato no que se mostra un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de 10 amperios durante 3 horas. Calcula:
 - a) Os gramos de ferro depositados no cátodo.
 - b) O tempo que tería que pasar a corrente para que no ánodo se desprendan 20,5 L de CI_2 gas medidos a 25 $^{\circ}\text{C}$ de temperatura e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) m = 20,8 g Fe; b) t = 4,5 h

Borre os datos.

Dolle ob datob.				
Calcular:		Masa		
Elemento, ión ou sal:				
Carga do ión:	<i>z</i> =			
Carga			С	
		*		/F - 17

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba a fórmula</u> do ión (Fe³+) ou da substancia (FeCl₃) na primeira cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Masa».

En DATOS, <u>elixa</u> «Intensidade» en vez de «Carga», escriba o su valor (10) e elixa a unidade (A) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «Masa».

Vaia pulsando a tecla [≒] (tabulador), para ir cara adiante, e premendo sobre as celas de cor laranxa, para elixir a unidade de tempo (h) e escribindo o seu valor (3) nas celas de cor branca.

Calcu	Calcular:			
I	ón:	Fe³+		
Intensid	ade I=	: 10	A	
Ten	t =	. 3	h	

En RESULTADOS móstranse a reacción no cátodo e a masa de ferro depositada.

Cátodo: F	$e^{3+} + 3 e^{-} \rightarrow$	Fe	
Cantidade:	1,12	0,373	mol
Masa	<i>m</i> =	20,8 g Fe	

Para o apartado b) prema sobre a cela de cor laranxa que contén «Masa» e cambie a opción «Tempo». Escriba debaixo a fórmula (Cl₂) do cloro e escriba a carga (−1) do ión de cloro na disolución (Cl⁻). Prema sobre a cela que contén «Intensidade» e cambie á opción «Volume de gas». Escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Calcular:		Tempo	
Elemento:		Cl_2	
Carga do ión:	<i>z</i> =	-1	
Volume de gas	V =	20,5	L
Presión	<i>p</i> =	1	atm
Temperatura	<i>T</i> =	25	${\mathbb C}$
Intensidade	<i>I</i> =	10	A

En RESULTADOS móstranse a reacción no ánodo e o tempo en segundos e en formato horas:minutos:segundos.

Ánodo: 2	$Cl^ 2 e^- \rightarrow$	Cl_2		
Cantidade:	1,68	0,838	mol	
Тетро	<i>t</i> =	1,62·10⁴ s		04:29:29

Sumario

PROBLEMAS DE QUÍMICA DE 2.º DE BACHARELATO	
Comezo	1
Teclado e rato	1
Datos	1
Fórmulas químicas	
Como pegar o enunciado na folla de cálculo	2
Tipos de problemas	3
Outros cálculos	
Exemplos	
Outros consellos	
Fórmula empírica e molecular	
1. Determina:	
2. A nicotina é un líquido completamente miscible en auga a temperaturas inferiores a 60 ℃. Unl	
solución de 1,921 g de nicotina en 48,92 g de auga conxela −0,450 °C. A nicotina contén 74,03 % d	
8,70 % de H e o resto é N. Cal é a fórmula molecular da nicotina?	
Disolucións	
1. Indique o material, procedemento detallado e cálculos correspondentes necesarios para prepar laboratorio 250 cm³ dunha disolución de cloruro de sodio de concentración 0,50 mol/dm³ a partir produto sólido puro	: do
2. Nunha botella de ácido clorhídrico concentrado figuran os seguintes datos: 36% en masa de HO	
densidade 1,18 g/mL. Calcula:	
3. Tense un litro dunha disolución de ácido sulfúrico do 98 % de riqueza e densidade 1,84 g/cm³. (
la:	
4. Mestúranse 6,27 gramos de FeSO₄·7H₂O con 85 gramos de auga. Determine a concentración da	
lución resultante en:	
5. Disólvense 22,5 g de hidróxido de sodio en 50,0 cm³ de auga destilada a 4 ℃. A densidade da di	isolu-
ción é de 1 340 kg/m³. Calcula a composición da solución en:	10
Estequiometría: cálculos en reaccións químicas	
1. Para determinar a concentración dunha disolución de FeSO₄ realízase unha valoración redox n	a que
18,0 cm³ de disolución de KMnO₄ de concentración 0,020 mol/dm³ reaccionan con 20,0 cm³ da dis	solu-
ción de FeSO₄. A reacción que ten lugar é:	
2. Calcula:	
3. Unha mostra comercial e impura de 0,712 g de carburo de calcio (CaC₂) reacciona con exceso d ga producindo etino e hidróxido de calcio. Se o volume de etino (C₂H₂) recollido a 25 °C e 0,98 atr (99,3 kPa) foi de 0,25 L:	n
4. Disólvense 3,0 g de SrCl ₂ en 25 cm³ de auga e 4,0 g de Li ₂ CO ₃ noutros 25 cm³ de auga. A contin	
ción, mestúranse as dúas disolucións, levándose a cabo a formación dun precipitado do que se ob	
1,55 g	
5. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de	
10 amperios durante 3 horas. Calcula:	
Lei de Hess	
1. A partir das entalpías de combustión e aplicando a Ley de Hess, calcula:	17
2. Considere que a gasolina está composta por octano (C ₈ H ₁₈) e que no bioetanol o composto prir	ncipal
é o etanol (CH₃CH₂OH)	
Calorimetría	20
1. Calcula o valor da entalpía de neutralización de 100 cm³ de disolución de HCl de concentración	
2,0 mol/dm³ con 100 cm³ de disolución de NaOH de concentración 2,0 mol/dm³, expresado en kJ/	mol,
se o incremento de temperatura que se produce é de 12 ℃	
Equilibrio en fase gas	
1. Para a reacción $CO(g) + H_2O(g) \rightleftharpoons CO_2(g) + H_2(g)$, o valor de K_c = 5 a 530 °C. Se reaccionan 2,0	
les de CO(g) con 2,0 moles de H₂O(g) nun reactor de 2 L:	
2. Nun recipiente pechado introdúcense 2,0 moles de $\mathrm{CH_4}$ e 1,0 mol de $\mathrm{H_2S}$ á temperatura de 727	°C, es-
tablecéndose o seguinte equilibrio: $CH_4(g) + 2 H_2S(g) \rightleftharpoons CS_2(g) + 4 H_2(g)$. Una vez alcanzado o equilibrio:	_l uili-
brio, a presión parcial do H ₂ é 0.20 atm e a presión total é de 0.85 atm. Calcula:	22

3. Nun recipiente de 250 mL introdúcense 0,45 gramos de N ₂ O ₄ (g)	e quéntase ata 40 °C, disociándose o
N ₂ O ₄ (g) nun 42 %. Calcula:	
4. Ao quentar HgO(s) nun recipiente pechado no que se fixo o bal	eiro, disóciase segundo a reacción: 2
$HgO(s) \rightleftharpoons 2 Hg(g) + O_2(g)$. Cando se alcanza o equilibrio a 380 °C.	
0,185 atm. Calcula:	24
5. Considera o seguinte proceso en equilibrio a 686 °C: $CO_2(g)$ + H tracións en equilibrio das especies son: $[CO_2]$ = 0,086 mol/dm³; [H	$[L_2] = 0.045 \text{ mol/dm}^3; [CO] = 0.050$
$mol/dm^3 e [H_2O] = 0.040 mol/dm^3$	
Equilibrio ácido-base	
 Unha disolución de amoníaco de concentración 0,03 mol/dm³ es Disólvense 46 g de ácido metanoico, HCOOH, en 10 dm³ de aug 	a, obtendo unha disolución de pH
igual a 2,52	
3. 1,12 dm³ de HCN gas, medidos a 0 °C e 1 atm, disólvense en aug	
Calcula:	
4. Para unha disolución acuosa de concentración 0,200 mol/dm³ d	` 1 1
noico), calcula:	
Equilibrio de solubilidade	
1. A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) en auga é de 1,96	
2. O produto de solubilidade, a 20 ℃, do sulfato de bario é 8,7·10 ⁻¹	
3. Disponse dunha disolución que contén unha concentración de	
parte do Cd ²⁺ precipitándoo cun hidróxido, en forma de Cd(OH) ₂ .	
4. A cantidade máxima de sulfato de estroncio que se pode disolve	=
mg	
5. Tense unha disolución acuosa de cromato de potasio e de cloru:	
de 0,1 mol/dm³ e 0,05 mol/dm³, respectivamente. Engádese unha c	
poñendo que o volume non varía:	
Reaccións redox	
1. Pola acción do ácido HCl de riqueza 36 % en masa e densidade	
transfórmase en cloruro de manganeso(II), obténdose ademais clo	
2. Dada a seguinte reacción: H_2S + NaMnO ₄ + HBr \rightarrow S + NaBr +	
Electrólise	
1. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III)	
10 amperios durante 3 horas. Calcula:	38